

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 9)
Det Europæiske Råd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

BilagJournalnummer

Kontor

1 400.C.2-0

EU-sekr.

4. oktober 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges revideret dansk udgave af formandskabets konklusioner fra møde i Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000.

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I SANTA MARIA

DA FEIRA

DEN 19. OG 20. JUNI 2000

1. Det Europæiske Råd holdt møde i Santa Maria da Feira den 19. og 20. juni. Ved indledningen af drøftelserne havde Det Europæiske Råd og formanden for Europa-Parlamentet, Nicole Fontaine, en udveksling af synspunkter om de væsentligste spørgsmål, der er under drøftelse.

I. FORBEREDELSE AF FREMTIDEN

2. På baggrund af den fornyede offentlige debat om og interesse for Den Europæiske Unions fremtid har Det Europæiske Råd taget en række væsentlige skridt, der skal tage de udfordringer op, som EU står overfor i den nærmeste fremtid.

A. Regeringskonferencen om reform af institutionerne

3. Det Europæiske Råd noterer sig og ser positivt på formandskabets rapport om regeringskonferencen. Formandskabets rapport viser de betydelige fremskridt, som konferencen har opnået i sin behandling af de traktatændringer, der skal sikre, at EU fortsat efter udvidelsen har institutioner, der fungerer efter hensigten, og som er effektive og legitime. Det Europæiske Råd finder navnlig, at de bestemmelser om tættere samarbejde, der er indføjet i Amsterdam-traktaten, bør indgå i konferencens fremtidige arbejde under hensyntagen til behovet for sammenhæng og solidaritet i et udvidet EU. Konferencen kan arbejde videre på et solidt grundlag, således at der kan opnås en samlet aftale i december i overensstemmelse med den tidsplan, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Köln og Helsingfors.

B. Charter om grundlæggende rettigheder

4. Det Europæiske Råd udtrykte sin dybtfølte deltagelse over for Roman Herzog og påskønnede hans uvurderlige personlige bidrag til forsamlingens arbejde. Ignacio Mendez de Vigo, næstformand for den forsamling, der har til opgave at udarbejde et udkast til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, orienterede Det Europæiske Råd om det igangværende arbejde.

5. Forsamlingen opfordres indtrængende til at fortsætte sit arbejde i overensstemmelse med tidsplanen i mandatet fra Det Europæiske Råd i Köln, således at der kan forelægges et udkast forud for Det Europæiske Råd i oktober 2000.

C. Fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik

6. Det Europæiske Råd bekræfter på ny sit tilsagn om at etablere en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik, der er i stand til at styrke EU's aktioner udadtil gennem udvikling af såvel en militær som en civil krisestyringskapacitet under fuld overholdelse af principperne i FN-pagten.

7. Det Europæiske Råd ser positivt på formandskabets rapport, der er godkendt af Rådet, om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik samt de dertil knyttede dokumenter (jf. bilag I). Der er opnået tilfredsstillende fremskridt med hensyn til opfyldelsen af mandatet fra Helsingfors om de militære såvel som de civile aspekter af krisestyring. I denne forbindelse noterer Det Europæiske Råd sig den gradvise udvikling af Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomiteé samt det midlertidige militære organ, der blev oprettet i Helsingfors.

8. En forbedring af den europæiske militærkapacitet er fortsat central for den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik troværdighed og effektivitet. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at opfylde de overordnede mål i 2003, således som det blev besluttet i Helsingfors. I denne forbindelse ser Det Europæiske Råd frem til kapacitetsbidragskonferencen senere i år, hvor medlemsstaterne vil komme med indledende nationale bidrag, og til oprettelsen af en gennemgangsmekanisme, der skal måle de fremskridt, der gøres for at nå disse mål. Den nødvendige åbenhed og dialog mellem EU og NATO vil blive sikret, og der vil blive trukket på NATO's ekspertise med hensyn til kravene til kapacitetsmål.

9. Der er fastlagt principper og modaliteter for ordninger, der skal gøre det muligt for europæiske NATO-medlemmer uden for EU og andre lande, der ansøger om EU-medlemskab, at bidrage til EUs militære krisestyring. Der er fastlagt principper for konsultation med NATO om militære spørgsmål og modaliteter for udvikling af forbindelserne mellem EU og NATO på fire områder, der omfatter sikkerhedsspørgsmål, kapacitetsmåling, betingelserne for EU's adgang til NATO's aktiver samt fastlæggelse af permanente konsultationsordninger.

10. Alle partnertredjelande opfordres til at bidrage til forbedringen af den europæiske kapacitet. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de tilsagn, som Tyrkiet, Norge, Polen og Den Tjekkiske Republik har fremsat, og som vil øge omfanget af den kapacitet, der er til rådighed for EU-ledede operationer.

11. Det Europæiske Råd er tilfreds med nedsættelsen og afholdelsen af det første møde i udvalget vedrørende de civile aspekter af krisestyring; det ser ligeledes positivt på, at der er fastsat prioriterede områder for målsætninger inden for de civile aspekter af krisestyring samt specifikke mål for civil politikapacitet. Med henblik herpå har medlemsstaterne, der samarbejder på frivillig basis, forpligtet sig til senest i 2003 at kunne stille op til 5 000 politifolk til rådighed for internationale missioner inden for spektret af konfliktforebyggelses- og krisestyringsoperationer. Medlemsstaterne har også forpligtet sig til at kunne udvælge og udsende op til 1 000 politifolk inden for 30 dage. Det Europæiske Råd ser ligeledes med tilfredshed på, at Kommissionen er parat til at bidrage til civil krisestyring inden for sine kompetenceområder.

12. Det Europæiske Råd understreger, at EU i sin tilgang til konfliktforebyggelse og krisestyring er besluttet på at opfylde sine forpligtelser med hensyn til Petersberg-opgaverne, hvortil der henvistes i Helsingfors, fuldt ud. Det opfordrer det kommende formandskab til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at fremme arbejdet inden for Rådet (almindelige anliggender) i overensstemmelse med de mandater, der er omhandlede i formandskabets rapport, og til at forelægge en samlet rapport fra formandskabet til Det Europæiske Råd i Nice. De permanente politiske og militære strukturer bør være på plads snarest muligt efter mødet i Nice.

D. Udvidelsen

13. Det Europæiske Råd bekræfter på ny, at EU prioriterer udvidelsesprocessen, og det noterer sig med tilfredshed de betydelige fremskridt, der er sket i forhandlingerne siden Det Europæiske Råd i Helsingfors (jf. bilag II). Det udtrykker navnlig tilfredshed med, at der er indledt tiltrædelsesforhandlinger med Malta, Rumænien, Slovakiet, Letland, Litauen og Bulgarien, og at der allerede er opnået de første konkrete resultater. Det Europæiske Råd mener, at det skulle være muligt at indlede forhandlinger inden for alle områder af gældende fællesskabsret med de kandidatlande, der er længst fremme i forberedelserne, så tidligt som muligt i 2001.

14. Det Europæiske Råd ser endvidere positivt på, at alle områder af gældende fællesskabsret undtagen "institutioner" nu er åbne for forhandlinger med Cypern, Ungarn, Polen, Estland, Den Tjekkiske Republik og Slovenien. Det noterer sig også at der allerede er gjort betydelige fremskridt i flere forhandlingsafsnit.

15. Det Europæiske Råd understreger på ny EU's tilsagn om at opretholde dynamikken i tiltrædelsesprocessen. Alle kandidatlande vil fortsat blive vurderet på grundlag af egne resultater. I overensstemmelse med princippet om differentiering er det muligt for kandidatlandene at indhente de lande, der har indledt forhandlingerne på et tidligere tidspunkt.

16. Det Europæiske Råd minder om at fremskridtene i forhandlingerne - ud over at finde løsninger på forhandlingsspørgsmålene - forudsætter, at kandidatlandene indarbejder gældende fællesskabsret i deres nationale lovgivning, og især at de er i stand til effektivt at gennemføre og håndhæve den. Selv om der allerede er gjort fremskridt, kræver dette en væsentlig indsats fra kandidatlandenes side med hensyn til at fortsætte deres nationale reformer, navnlig gennem en styrkelse af de administrative og retlige strukturer. EU vil nøje overvåge kandidatlandenes præstationer. Med henblik herpå opfordres Kommissionen til at aflægge rapport til Rådet om sine vurderinger. Det Europæiske Råd i Nice vil gøre status over de fremskridt, der er sket med hensyn til udvidelsen, og drøfte, hvordan tiltrædelsesprocessen kan fremmes.

17. Med hensyn til Tyrkiet noterer Det Europæiske Råd sig dette kandidatlands initiativer med henblik på at opfylde tiltrædelseskriterierne. I overensstemmelse med konklusionerne fra Helsingfors afventer Det Europæiske Råd konkrete fremskridt især vedrørende menneskerettighederne, retsstatsprincippet og domstolssystemet. Kommissionen bør aflægge rapport til Rådet om de fremskridt, der sker i forberedelsen af processen med den analytiske gennemgang af gældende fællesskabsret sammen med Tyrkiet. Kommissionen anmodes endvidere om på baggrund af ovenstående snarest muligt at fremsætte forslag til den samlede finansielle ramme for bistand til Tyrkiet og til tiltrædelseshænderne.

18. Det Europæiske Råd understreger betydningen af at sikre fortsat støtte til udvidelsen og i den forbindelse behovet for at stille relevante oplysninger til rådighed for den brede offentlighed i såvel medlemsstaterne som kandidatlandene.

II. BESKÆFTIGELSE, ØKONOMISKE REFORMER OG SOCIAL SAMHØRIGHED - OPFØLGNING AF DET EUROPÆISKE RÅD I LISSABON

19. Lissabon-strategien, der nu er i fuld gang, underbygger hele Fællesskabets indsats inden for beskæftigelse, innovation, økonomiske reformer og social samhørighed. Der kan allerede nu konstateres væsentlige resultater på alle de områder, strategien dækker.

20. Forummet på højt plan, der omfatter arbejdsmarkedets parter, EU's institutioner, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Investeringsbank, mødtes i Bruxelles den 15. juni. Det bekræftede, at der var bred enighed om Lissabon-strategien, det indkredsede, hvorledes de forskellige aktører kan yde deres bidrag inden for hvert deres virkefelt, og det betonedede vigtigheden af en bred politisk debat, samråd om social- og arbejdsmarkedsspørgsmål og den sociale dialog. Det Europæiske Råd er især tilfreds med den fælles erklæring fra arbejdsmarkedets parter, der indeholder konstruktive holdninger til vikararbejde, telearbejde, livslang uddannelse og bestemmelser for fælles overvågning af industrielle forandringer.

21. Dynamikken i gennemførelsen af strategien skal opretholdes ved at fastsætte de næste prioriterede skridt som beskrevet i det følgende.

A. Forberedelse af overgangen til en konkurrencedygtig, dynamisk og videnbaseret økonomi

eEurope-handlingsplanen

22. Det Europæiske Råd tilslutter sig den samlede eEurope-handlingsplan for 2002 og henstiller til institutionerne, medlemsstaterne og alle øvrige aktører, at de sørger for, at den er fuldstændig og rettidig gennemført inden 2002, og at de opstiller langfristede perspektiver for en videnbaseret økonomi, der giver muligheder for alle i informationssamfundet og som overvinder manglen på IT-færdigheder. Som prioritet på ; kort sigt skal der tages de nødvendige skridt til at nedbringe udgifterne til adgang til Internettet ved at give ubundet adgang til abonnentledningsnettet. Kommissionen bør forelægge en rapport om de fremskridt, der gøres med at opfylde handlingsplanens mål, for Det Europæiske Råd i Nice og herefter med jævne mellemrum. Det Europæiske Råd minder om Galileo-projektets strategiske betydning og om, at der træffes en afgørelse i sagen inden udgangen af 2000.

Oprettelse af et europæisk forskningsrum

23. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med den resolution, Rådet (forskning) har vedtaget, og tilsagnet om hurtigt at ville oprette et europæisk forskningsrum, bl.a. ved at opstille kriterier for benchmarking af forskningspolitikker, fastlægge etaper og frister for kortlægning af videnskabelig og teknologisk ekspertise i Europa inden udgangen af 2001, etablere et net for nationale og europæiske forskningsprogrammer og tage initiativer til sammenkobling af nationale edb-højhastighedsnet i forskningsøjemed. I forlængelse af konklusionerne fra det seneste topmøde mellem USA og EU opfordres Kommissionen til aktivt at fortsætte dialogen med de amerikanske myndigheder om at oprette et permanent, hensigtsmæssigt, transatlantisk bredbåndsnet mellem europæiske og amerikanske forsknings- og uddannelsescentre.

Det europæiske charter om små virksomheder og den nye ramme for erhvervspolitik

24. Det Europæiske Råd konstaterer med tilfredshed, at det europæiske charter om små virksomheder for nylig er blevet vedtaget (jf. bilag III), og understreger den betydning, små virksomheder og iværksættere har for vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse i EU. Det anmoder nu om, at chartret gennemføres fuldt ud som led i den overordnede ramme for erhvervspolitik, der er under udarbejdelse. Arbejdet med denne overordnede ramme skrider frem på grundlag af Kommissionens forslag til arbejdsprogram for erhvervspolitikken 2000-2005, forslaget om benchmarking af erhvervspolitikkerne og forslaget til flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005). De første resultater af dette arbejde skal foreligge inden udgangen af 2000.

Gennemførelse af det indre marked

25. Det Europæiske Råd godkender de generelle retningslinjer i Kommissionens meddelelse om evaluering af strategien for det indre marked som et nyttigt grundlag for planlægningen. Der er behov for en sammenhængende ramme til udvikling af det indre marked gennem en tilpasning af de kommende revisioner af Kommissionens strategi til de økonomiske reformer efter Cardiff, så Det Europæiske Råd fuldt ud kan vurdere fremskridtene på for&a ring;smøderne.

26. Der er allerede blevet taget vigtige skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked. Således

– er direktivet om elektronisk handel blevet vedtaget, og der er opnået enighed om at harmonisere visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder;

– er der i forbindelse med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser blevet opnået politisk enighed om fælles holdninger til forslagene om overtagelsestilbud, konkurs og sanering af kreditinstitutter og forsikringselskaber; endvidere er direktivet om elektroniske penge netop blevet vedtaget;

– Kommissionen har forelagt forslag til nye regler for offentlige indkøb og for næste fase af liberaliseringen af postvæsenet; den vil om kort tid forelægge yderligere forslag til reform af telesektoren og til et EF-patent og -brugsmønstre.

27. Arbejdet skal nu føres videre inden for andre aspekter. Kommissionen

– opfordres derfor til inden marts 2001 at forelægge en rapport om udviklingen af energimarkederne i overensstemmelse med Lissabon-strategien;

– og til at fortsætte arbejdet i Gruppen på Højt Plan vedrørende et fælles europæisk luftrum med henblik på at forelægge en endelig rapport i første halvdel af 2001 med det formål at forelægge relevante forslag.

28. Det Europæiske Råd understregede, at der skal tages hensyn til de opgaver og den betydning, som public service har for et dynamisk enhedsmarked. I denne forbindelse minder det om sin anmodning til Kommissionen om at ajourføre sin meddelelse om public service fra 1996. Det forventer, at den ajourførte meddelelse forelægges senest inden dets næste møde i Biarritz.

29. Rådet og Europa-Parlamentet opfordres til at fremskynde arbejdet med direktiverne om hvidvaskning af penge og investeringsinstitutter. Kommissionen opfordres indtrængende til at forelægge forslag om én enkelt godkendelse af udstedere (prospekt-direktivet), om en ny regnskabsstrategi, der skal gøre det lettere at sammenligne noterede selskabers balance og om foranstaltninger til fremme af forbrugernes tillid inden for finansielle tjenesteydelser, herunder fjernsalg og e-handel.

30. Det Europæiske Råd byder den hurtige gennemførelse af Den Europæiske Investeringsbanks "innovation 2000-initiativ" velkommen, og dets bidrag til udviklingen af en videnbaseret økonomi og social samhørighed. Det opfordrer banken til at fortsætte bestræbelserne i samarbejde med nationale og regionale myndigheder, finansverdenen og Kommissionen.

31. Det Europæiske Råd fremhæver den rolle, som offentlige forvaltninger, administrative foranstaltninger og bedre regulering spiller for at øge konkurrenceevnen i EU og medlemsstaterne for dermed at bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse. Det Europæiske Råd tilskynder medlemsstaterne til at se nærmere på den offentlige forvaltnings kvalitet og præstationer med henblik på at indføre en europæisk ordning for benchmarking og bedste praksis.

B. Modernisering af den europæiske sociale model ved investering i mennesker og opbygning af en aktiv velfærdsstat

Uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at leve og arbejde i det videnbaserede samfund

32. Det Europæiske Råd byder Kommissionens meddelelse om eLearning velkommen og godkender Rådets retningslinjer om uddannelsessystemernes fremtidige udfordringer og mål i det lærende samfund. Disse danner en ramme for forberedelsen af den mere omfattende rapport om uddannelse, der skal forelægges for Det Europæiske Råd i foråret 2001, samt en metode for forbedring af uddannelsespolitikernes bidrag til Luxembourg-processen.

33. Livslang uddannelse er væsentlig som politik for udvikling af medborgerskab, social samhørighed og beskæftigelse. Medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen opfordres til inden for deres kompetenceområder at identificere sammenhængende strategier og træffe praktiske foranstaltninger med det formål at give alle mulighed for livslang uddannelse, at fremme involveringen af arbejdsmarkedets parter, at udnytte mulighederne for offentlig og privat finansiering fuldt ud og at gøre adgangen til højere uddannelse lettere for flere mennesker som led i en livslang uddannelsesstrategi.

Fremme af en aktiv beskæftigelsespolitik

34. Udsigterne for beskæftigelsen er blevet væsentligt forbedret i EU. Bestræbelser på yderligere at styrke den europæiske beskæftigelsesstrategi gennem midtvejsrevisionen af Luxembourg-processen skulle understøtte revisionen af retningslinjerne for beskæftigelsen for 2001. I den forbindelse opfordres arbejdsmarkedets parter til at spille en mere fremtrædende rolle ved fastlæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af de retningslinjer for beskæftigelsen, som afhænger af dem, idet de navnlig fokuserer på at modernisere arbejdets tilrettelæggelse, livslang uddannelse og en højere beskæftigelsesfrekvens, især for kvinder.

Modernisering af social beskyttelse, herunder social inddragelse

35. Der er allerede fastlagt en række prioriteter på dette område:

– med hensyn til den fremtidige udvikling af den sociale beskyttelse bør opmærksomheden navnlig rettes mod holdbare pensionsordninger gennem fastlæggelse af to aktionslinjer, som sigter mod bedre forudsigelse af de fremtidige udviklingstendenser og fremskaffelse af indgående viden om de seneste, nuværende eller forventede nationale strategier for pensionsreformer;

– med hensyn til social inddragelse bør der fastlægges en ramme med passende mål til vurdering af virkningen af de socialpolitikker, der anvendes i medlemsstaterne, og der bør fastlægges indikatorer som fælles grundlag for bekæmpelsen af social udstødelse og udryddelse af fattigdom.

36. Udviklingen og den systematiske overvågning af arbejdet med disse spørgsmål på fællesskabsplan vil blive forbedret ved nedsættelsen for nylig af Udvalget for Social Beskyttelse, regelmæssige drøftelser om disse spørgsmål og ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne gennem en åben koordinationsmetode, der kombinerer nationale handlingsplaner med et EF-program for bekæmpelse af social udstødelse. Med hensyn til dette sidste punkt opfordres Rådet til hurtigt at vedtage Kommissionens nylige forslag til dette program. Arbejdsmarkedets parter bør også på passende vis inddrages i det igangværende arbejde. I konklusionerne fra Lissabon-topmødet rettede Det Europæiske Råd en særlig appel til virksomhederne om at udvise socialt ansvar. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed den igangværende opfølgning af dette punkt og bifalder igangsættelsen af arbejdet med at etablere et net for en europæisk dialog, der skal tilskynde virksomhederne til at udvise socialt ansvar. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed den seneste politiske enighed, der er opnået i Rådet om et direktiv om indførelse af en retlig ramme for bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Den europæiske sociale dagsorden

37. Med det udkast til en europæisk social dagsorden, som Kommissionen har foreslået, vil der blive skabt en flerårig ramme for indsatsen på det sociale område. Rådet opfordres til at gennemgå dagsordenen hurtigst muligt, så den kan godkendes af Det Europæiske Råd i Nice.

C. Forbedring af arbejdsmetoderne

38. Gennemførelse, overvågning af fremskridtene i forbindelse med og opfølgning af Lissabon-strategien vil finde sted inden for de eksisterende institutionelle rammer og blive understøttet af:

– en bedre koordination mellem de forskellige rådssammensætninger og sikring af et tæt samarbejde mellem formandskabet for Rådet og Kommissionen efter generelle retningslinjer fra Det Europæiske Råd i overensstemmelse med de henstillinger, der er blevet godkendt på Det Europæiske Råd i Helsingfors;

– udvikling og forbedring - ud fra et metodologisk synspunkt - af den åbne koordinationsmetode eventuelt inden for rammerne af Rådet, som et af de mulige instrumenter, der kan anvendes inden for f.eks. informationssamfundet, forskning, innovation, erhvervs politik, økonomiske reformer, uddannelse, beskæftigelse og social inddragelse;

– en rapport fra Kommissionen, som skal forelægges inden udgangen af september, om den foreslåede fremgangsmåde for indikatorer og benchmarks både inden for bestemte politikområder og i den sammenfattende rapport til Det Europæiske Råds forårsmøde for at sikre den nødvendige konsekvens og en ensartet præsentation.

D. Det Europæiske Råds forårsmøde

39. Det Europæiske Råd ser frem til at holde sit første ordinære forårsmøde om økonomisk og social strategi og politik i Stockholm i begyndelsen af 2001 på grundlag af den sammenfattende årsrapport, som Kommissionen skal forelægge, og under hensyntagen til bidragene fra de forskellige sammensætninger af Rådet. Arbejdsmarkedets parter bør også kunne få taget disse spørgsmål op inde i Det Europæiske Råds møde.

III. ØKONOMISKE, FINANSIELLE OG MONETÆRE SPØRGSMÅL

A. De overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker

40. Det Europæiske Råd byder de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker for Fællesskabet og medlemsstaterne for 2000 velkommen. Som bekræftet på Det Europæiske Råd i Lissabon har de til formål at opretholde vækst- og stabilitetsorienterede makroøkonomiske politikker, at øge EU's vækstpotentiale, at forbedre de offentlige finansers kvalitet og holdbarhed og at gå videre med vidtrækkende, samlede reformer af produkt-, kapital- og arbejdsmarkeder. De bygger på Lissabon-

strategien, og kan dermed bidrage til med tiden at tage de udfordringer op, der ligger i at genskabe fuld beskæftigelse, fremme overgangen til en videnbaseret økonomi, forberede samfundet på konsekvenserne af befolkningsældningen og forbedre den sociale samhørighed. De forbedrer også synergierne mellem Köln-, Cardiff- og Luxembourg-processen.

41. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet (økonomi og finans) til at iværksætte sine konklusioner om praktiske skridt til at give de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker en større koordinerende rolle i tæt samarbejde med de øvrige relevante sammensætninger af Rådet og ved at tage forbindelsen mellem strukturpolitikken og den makroøkonomiske politik op. Den makroøkonomiske dialog bør også forbedres.

B. Beskatning

42. Det Europæiske Råd godkender rapporten om skattepakken fra Rådet (økonomi og finans) (jf. bilag IV), erklæringerne til optagelse i Rådets mødeprotokol og enigheden om dens principper og retningslinjer. Det godkender den fastsatte tidsplan, der går ud på gradvis at indføre udveksling af oplysninger som grundlag for beskatning af ikke-residenters renteindtægter fra opsparing. Det Europæiske Råd anmoder Rådet (økonomi og finans) om beslutsomt at fortsætte arbejdet med alle skattepakkens dele, så der kan opnås fuld enighed om vedtagelsen af direktiverne og gennemførelsen af skattepakken som helhed så hurtigt som muligt og ikke senere end ved udgangen af 2002.

C. Grækenlands tilslutning til euroen

43. Det Europæiske Råd lykønsker Grækenland med, at det i de seneste år har kunnet opfylde konvergenskriterierne ved at bygge på sunde økonomiske og finansielle politikker, og det byder velkommen, at Grækenland har besluttet at tilslutte sig euro-området pr. 1. januar 2001, hvilket udgør endnu et positivt skridt hen imod monetær integration i EU.

IV. EUROPA OG BORGERNE

A. Folkesundhed og fødevarerikkerhed

44. Det Europæiske Råd bekræfter på ny behovet for at sikre et højt niveau for beskyttelsen af folkesundheden i forbindelse med fastlæggelse og iværksættelse af alle EU's politikker.

45. Det Europæiske Råd noterer sig formandskabets rapport om det arbejde, der er indledt vedrørende Kommissionens hvidbog om fødevarerikkerhed. Fødevarerikkerhedspolitikken skal finde anvendelse på hele fødevarer- og foderkæden og støtte sig på en uafhængig europæisk fødevarermyndighed, der supplerer de nationale myndigheders forebyggende overvågningsindsats. Rådet vil straks behandle forslag fra Kommissionen om iværksættelse af hvidbogen, således at der inden 2002 foreligger en fødevarerlovgivning, der lever op til de strengeste kriterier for folkesundhed, og som bygger på de resultater, der allerede er opnået i medlemsstaterne. Det første af disse forslag, der vedrører oprettelse af en europæisk fødevarermyndighed, forventes at foreligge senest i september 2000. I mellemtiden opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte forslag om harmonisering af maksimumsværdierne for forurenende stoffer. Det Europæiske Råd noterer sig ligeledes formandskabets rapport om de fremskridt, der er gjort med Kommissionens meddelelse om anvendelse af forsigtighedsprincippet med henblik på drøftelse på Det Europæiske Råds møde i Nice.

B. Miljø og bæredygtig udvikling

46. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den aftale, der blev indgået i Montreal, og på undertegnelsen i Nairobi af protokollen om biosikkerhed. Det understreger betydningen af fællesskabets initiativ om at fremme bæredygtighed på lokalt niveau og om at anvende agenda 21, der blev vedtaget på FN's verdensmiljøtopmøde i Rio i 1992, og som udstikker rammerne for samarbejdet mellem Kommissionen og netværket af byer, der er organiseret på europæisk plan.

47. Det Europæiske Råd fremhæver betydningen af, at der sættes ny gang i debatten om bymiljø, og anmoder Kommissionen om at overveje dette i forbindelse med de forslag, der skal indgå i sjette miljøhandlingsprogram, som skal forelægges inden udgangen af 2000.

48. Til opfølgning af konklusionerne fra Helsingfors vil Det Europæiske Råd gøre samlet status over processen med at integrere miljøbeskyttelseskrav og bæredygtig udvikling i de prioriterede sektorspecifikke politikker på

mødet i juni 2001. Det agter også på samme møde at vedtage en strategi for bæredygtig udvikling på grundlag af Kommissionens forslag.

C. Sikkerhed til søs

49. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at Kommissionen agter at forelægge en rapport om sin foreslåede samlede strategi for sikkerhed til søs for Det Europæiske Råd i Biarritz, således at der kan træffes en afgørelse inden årets udgang.

D. Sport

50. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen og Rådet om i forvaltningen af de fælles politikker at tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner sporten i Europa, og dens sociale funktion.

E. Frihed, sikkerhed og retfærdighed

51. Det Europæiske Råd bekræfter det tilsagn om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som blev givet på mødet i Tammerfors. I overensstemmelse hermed

– godkender det EU's narkotikahandlingsplan som et vigtigt instrument for udmøntning af EU's narkotikastrategi (2000-2004) i konkrete handlinger, som er en effektiv integreret og tværfaglig løsning på narkotikaproblemet. Medlemsstaterne anmodes om i samarbejde med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug at øge indsatsen for at fremskaffe pålidelige og sammenlignelige oplysninger om de vigtigste epidemiologiske indikatorer for bedre at kunne evaluere betydningen af narkotikarelaterede spørgsmål;

– godkender det rapporten om Den Europæiske Unions prioriteter for forbindelserne udadtil på området retlige og indre anliggender, som skal integreres i EU's samlede strategi over for tredjelande for at bidrage til oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det anmoder samtidig om, at den rapport, som det i medfør af Tammerforskonklusionerne vil få forelagt i december 2001, kommer til at indeholde et kapitel om iværksættelsen af denne eksterne dimension;

– udtrykker det afsky for de tragiske terrorhandling i Europa, udtrykker sin dybeste medfølelse med ofrenes familier og gentager på det stærkeste sit tilsagn om at fortsætte kampen mod terrorismen på nationalt og europæisk plan. Med henblik herpå giver Det Europæiske Råd udtryk for, at det agter fuldt ud at udnytte de muligheder, der ligger i traktaterne, for i solidariteten s ånd at styrke og intensivere samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område.

52. Det Europæiske Råd var chokeret over meddelelsen om, at 58 udenlandske statsborgere var fundet døde ved ankomsten til UK. Det fordømte de kriminelle handlinger, der begås af personer, som udnytter sådan menneskesmugling, og gav tilsagn om, at EU vil intensivere samarbejdet om bekæmpelse af sådan grænseoverskridende kriminalitet, som har givet anledning til så mange andre dødsfald over hele Europa. Det opfordrede d et kommende franske formandskab og Kommissionen til hurtigt at gå videre med Tammerforskonklusionerne på dette område, navnlig ved at etablere et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Europol om afsløring og optrævling af de kriminelle organisationer, der er involveret i denne menneskesmugling, og ved at vedtage strenge sanktioner mod de personer, der er involveret i denne alvorlige og foragtelige form for kriminalitet.

F. Regionerne i den yderste periferi

53. Det Europæiske Råd noterede sig Kommissionens arbejdsprogram, som går ud på at gennemføre foranstaltninger til iværksættelse af traktatens artikel 299, stk. 2, vedrørende regionerne i den yderste periferi. Det opfordrer Kommissionen til at undersøge de elementer, som medlemsstaterne har forelagt, eller som de vil forelægge, med henblik på at træffe foranstaltninger, som henhører under dens kompetence, og til hurtigst muligt at forelægge Rådet relevante forslag, som skal vedtages snarest muligt. Det Europæiske Råd vil gennemgå de opnåede fremskridt på mødet i Nice i december 2000.

G. Statut for Europa-Parlamentets medlemmer

54. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed de resultater, som for nylig er blevet opnået med henblik på at udarbejde en statut for Europa-Parlamentets medlemmer, som knæsetter deres rolle og øger gennemsigtigheden i forbindelse med udøvelsen af deres funktioner. Det Europæiske Råd opfordrer det kommende formandskab til at fortsætte arbejdet hermed på grundlag af de fremskridt, der er gjort, med henblik på at nå et endeligt resultat hurtigst muligt.

V. EUROPA OG OMVERDENEN

A. Rusland

55. Det stærke og sunde partnerskab mellem EU og Rusland skal bevares og bygge på fælles værdier, navnlig respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed det positive resultat af topmødet mellem EU og Rusland den 29. maj 2000 og støtter præsident Putins og den nye russiske regerings bestræbelser på at modernisere og reforme deres land. Demokratiske institutioner, retsstatsprincippet, en markedsorienteret økonomi med et effektivt regelsæt og beskatningsstrukturer samt tiltrædelse af WTO er de bedste måder, hvorpå man kan skabe og fastholde investorenes tillid, hvilket er en forudsætning for en gunstig udvikling af den russiske økonomi. I denne forbindelse er de forslag, som medlemsstaterne og Kommissionen har fremsat, velkomne. Uafhængige medier skal have mulighed for at spille en vigtig rolle i et åbent og demokratisk samfund.

56. EU er rede til at bistå Rusland med at opfylde disse bestræbelser, mål og tilsagn og at udvikle samarbejdet med det på grundlag af den fælles strategi og partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Med henblik herpå opfordrer Det Europæiske Råd Rådet og Kommissionen til at tage situationen op til fornyet overvejelse i juli og træffe de nødvendige afgørelser vedrørende Tacis og andre instrumenter. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på det samarbejde, der er kommet i stand med Rusland om internationale spørgsmål, navnlig vedrørende det vestlige Balkan.

57. Det Europæiske Råd minder om, at EU's tilsagn om at opbygge et stærkt partnerskab med Rusland indebærer, at der føres en åben dialog baseret på tillid. I den henseende opfordrer Den Europæiske Union Rusland til at overholde sine tilsagn og forpligtelser vedrørende den fortsatte konflikt i Tjetjenien. Disse indebærer, at man undgår at bruge unødigt magt og undgår en eventuel spredning af konflikten, at man følger en politisk proces, som omfatter valgte tjetjenske repræsentanter, en effektiv uafhængig undersøgelse af krænkelser af menneskerettigheder, samarbejde med Europarådet, støtte til OSCE's assistancegruppe med gennemførelsen af dens fuldstændige mandat og sikring af levering af humanitær bistand. Kun en politisk løsning kan bringe denne krise til ophør.

B. Fælles strategi vedrørende Middelhavsområdet

58. Det Europæiske Råd har vedtaget en fælles EU-strategi for Middelhavsområdet (jf. bilag V). Med den fælles strategi vil der blive afstukket retningslinjer for EU's politikker og aktiviteter i forbindelse med udviklingen af Euro-Middelhavs-partnerskabet, der blev oprettet ved Barcelona-erklæringen og de senere vedtagne regler, både i bilaterale og regionale komponenter, samt konsolideringen af fred, stabilitet og sikkerhed i Mellemøsten efter en samlet fredsløsning. Det giver således udtryk for, at EU er fast besluttet på aktivt at følge en sammenhængende politik over for dette område. EU vil fortsat støtte parternes bestræbelser på at indgå og gennemføre fredsftaler i Mellemøsten.

C. Fredsprocessen i Mellemøsten

59. Det er Det Europæiske Råds opfattelse, at der er en reel mulighed for at nå frem til en retfærdig, varig og omfattende fred i Mellemøsten på basis af de grundlæggende principper, der er fastlagt i Madrid- og Oslo-aftalerne samt efterfølgende aftaler og i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner.

60. Det Europæiske Råd appellerer til premierminister Barak og præsident Arafat om at intensivere deres bestræbelser på inden for en aftalt tidsramme at nå til en samlet løsning, som berører alle spørgsmål vedrørende en endelig status, hvorved konflikten bringes til ophør og der banes vej for forsoning.

61. I bestræbelserne herpå er det personlige engagement hos Israels og Den Palæstinensiske Myndigheds ledere og den fortsatte tillid mellem dem af største betydning. Det Europæiske Råd understreger derfor behovet for en fuldstændig gennemførelse af de indgåede aftaler, herunder aftalen om tredje tilbagetrækning, og henviser til Rådets erklæring af 22. maj.

62. Det Europæiske Råd minder også om den erklæring, der fremsatte den 25. marts 1999 i Berlin. Det er overordentlig vigtigt, at der under den igangværende drøftelse om spørgsmål vedrørende en endelig status tages fuldt hensyn til levedygtigheden af en palæstinensisk stat, som måtte blive resultatet heraf.

63. På mødet i Helsingfors glædede Det Europæiske Råd sig over nu afdøde præsident Hafez alAssads og premierminister Ehud Baraks modige beslutning om at genoptage forhandlingerne mellem Israel og Syrien. Det Europæiske Råd opfordrer den nye syriske ledelse og den israelske regering til at fortsætte det strategiske fredsvalg.

64. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den nylige israelske tilbagetrækning fra Libanon i overensstemmelse med resolution 425 og den omstændighed, at Israel har opfyldt de betingelser, som FN's generalsekretær har fastsat i sin rapport af 22. maj 2000. Det appellerer til alle berørte parter om at samarbejde med FN og UNIFIL og afstå fra handlinger og erklæringer, som kan bringe deres bestræbelser i fare.

65. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til på grundlag af forslag fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant, der bistås af den særlige udsending, og Kommissionen at undersøge, hvorledes EU kan bistå med og bidrage til Libanons forsonings- og rehabiliteringsbestræbelser.

D. Det vestlige Balkan

66. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den rapport, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant har udarbejdet med mandat fra formandskabet og Rådet og i fuldt samarbejde med Kommissionen om det vestlige Balkan, og støtter dem stærkt i det vigtige bidrag, som deres bestræbelser yder til effektive, sammenhængende og synlige EU-politikker i det vestlige Balkan. Det opfordrer dem til aktivt at fortsætte initiativerne og gennemføre de prioriteter, de har opstillet i deres rapport.

67. Det Europæiske Råd bekræfter, at dets mål fortsat er i videst muligt omfang at integrere landene i regionen i Europas generelle politiske og økonomiske udvikling gennem stabiliserings- og associeringsprocessen, politisk dialog, liberalisering af handelen og samarbejdet om retlige og indre anliggender. Alle de berørte lande er potentielle ansøgere om EU-medlemskab. EU vil støtte stabiliserings- og associeringsprocessen gennem teknisk og økonomisk bistand. Kommissionen har allerede forelagt forslag for Rådet om at harmonisere og fremskynde procedurerne for udbetaling af bistand og om, på et tidligt tidspunkt, at udvide de asymmetriske handelsfordele for så vidt angår industri- og landbrugsvarer til at omfatte Balkanlandene.

68. Det Europæiske Råd opfordrer staterne i regionen til at øge deres regionale samarbejde, bl.a. gennem regionale handelsaftaler. EU er rede til at intensivere sit samarbejde med dem, herunder om økonomisk og finansiel bistand, politisk dialog, frihandel, tilnærmelse til EU-lovgivningen og samarbejde på andre politikområder.

69. Det Europæiske Råd opfordrer generalsekretæren/den højtstående repræsentant til, under formandskabets og Rådets myndighed og i fuldt samarbejde med Kommissionen, at fortsætte indsatsen på grundlag af Lissabonmandatet, navnlig vedrørende et styrket samarbejde i regionen om retlige og indre anliggender samt på andre områder.

70. Det Europæiske Råd gentager sin støtte til de demokratiske og økonomiske reformer i Kroatien og ser frem til, at der snart indledes forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale. Det ser med tilfredshed på de fremskridt, som FYROM har gjort i forhandlingerne om en stabiliserings- og associeringsaftale, og understreger den betydning, det tillægger grænsernes ukrænkelighed, navnlig FYROM's territoriale integritet. Det Europæiske Råd opfordrer den albanske regering til at fortsætte sine bestræbelser på at svare på de spørgsmål, der er rejst i Kommissionens feasibility-undersøgelse, og noterer sig den "plan" for Bosnien-Hercegovina, der skitserer, hvor der er behov for yderligere fremskridt for at få fuldt udbytte af stabiliseringen og associeringen.

71. Et demokratisk og samarbejdende FRJ, der lever i fred med sine naboer, vil være et velkomment medlem af den europæiske familie af demokratiske nationer. Det Europæiske Råd støtter initiativerne fra civilsamfundet og fra de demokratiske kræfter i Serbien i deres kamp for at nå dette mål og opfordrer dem til fortsat at stå sammen og styrke deres samarbejde. EU ser frem til det tidspunkt, hvor FRJ er i stand til fuldt ud at deltage i stabiliserings- og associeringsprocessen.

72. På baggrund af det massive økonomiske og politiske pres, Beograd udøver, vil EU fortsat støtte Montenegros bestræbelser på at gennemføre demokratiske og økonomiske reformer og bifalder den montenegrske regerings politikker vedrørende etnisk tolerance og regionalt samarbejde.

73. Et år efter vedtagelsen af Sikkerhedsrådets resolution 1244 giver Det Europæiske Råd på ny udtryk for sin støtte til resolutionens fulde gennemførelse og til afholdelsen af frie og retfærdige kommunalvalg i Kosovo senere i år, som vil blive omhyggeligt forberedt og behørigt overvåget af de kompetente internationale organer. Vold fra yderligtgående grupper side vil ikke blive tolereret. De lokale ledere opfordres kraftigt til at leve op til deres ansvar ved aktivt at bidrage til skabelsen af et multietnisk tolerant samfund, som flygtninge og fordrevne personer kan vende tilbage til, og hvor alle mennesker i Kosovo kan leve i sikkerhed.

74. Det Europæiske Råd understregede behovet for yderligere at styrke det regionale samarbejde og bekræftede på ny, at EU er fast besluttet på fortsat at spille en førende rolle i stabilitetspagten. Det så med tilfredshed på, at der i Thessaloniki blev vedtaget en "dagsorden for stabilitet", der skal udgøre rammen for det fremtidige arbejde. Det Europæiske Genopbygningsagentur bør som en myndighed, der skal gennemføre det fremtidige Cards-program, have mulighed for at udnytte sit potentiale fuldt ud for at nå de mål, der blev fastsat i Köln.

75. Det Europæiske Råd så med tilfredshed på Frankrigs forslag om afholdelse af et topmøde mellem EU og de lande i det vestlige Balkan, der - om end på forskellige niveauer - er nået længst i den demokratiske udvikling. Et sådant topmøde vil forsikre landene i regionen om Europas solidaritet med dem og gøre det muligt sammen med dem at undersøge, hvilke midler der kan fremskynde den demokratiske og økonomiske reformproces. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til med bistand fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen at påbegynde arbejdet med at forberede et sådant topmøde.

E. Den nordlige dimension

76. Det Europæiske Råd godkendte handlingsplanen for den nordlige dimension med Den Europæiske Unions politikker over for tredjelande og på tværs af grænserne (2000-2003) som et vigtigt skridt i retning af gennemførelsen af de retningslinjer, der blev vedtaget i Köln. Det opfordrede Kommissionen til at spille en førende rolle ved gennemførelsen af handlingsplanen og forelægge relevante opfølgingsforslag, bl.a. om miljø og nuklear sikkerhed, bekæmpelse af international kriminalitet og om Kaliningrad. Det så med tilfredshed på, at det kommende svenske formandskab i samarbejde med Kommissionen agter at udarbejde en fuldstændig rapport til Rådet om politikkerne inden for rammerne af den nordlige dimension som led i forberedelsen af Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001.

F. Afrika

77. Det Europæiske Råd mindede om præsident Mandelas tilstedeværelse på mødet i Cardiff og udtrykte glæde over tilstedeværelsen af Den Sydafrikanske Republiks præsident, Thabo Mbeki, som et symbol på de hjertelige og stadig tættere forbindelser mellem EU og Sydafrika.

78. Efter forhandlinger med den sydafrikanske præsident bekræfter Det Europæiske Råd de tilsagn, som det gav på det første topmøde mellem Afrika og Europa den 3. og 4. april i Kairo, om at opbygge en samlet dialog på grundlag af et strategisk bilateralt partnerskab mellem Afrika og Europa, som omfatter de mange dimensioner af deres forbindelser. Begge parter erindrede om, at opfølgningen af topmødet mellem Afrika og Europa vil omfatte disse dimensioner, herunder spørgsmålene vedrørende gældseftergivelse, og at de relevante mekanismer for gennemførelse af de beslutninger, der blev truffet i Kairo, snart vil blive indført. Det Europæiske Råd så med tilfredshed på Portugals tilbud om at være vært ved det næste topmøde mellem Europa og Afrika i Lissabon i 2003 under det græske formandskab.

79. Det Europæiske Råd er enig om, at de udfordringer, som det afrikanske kontinent står over for, kræver ekstraordinære og vedvarende bestræbelser fra de afrikanske lande bistøttet af et stærkt internationalt engagement og samarbejde, og det bekræftede, at det er rede til at fortsætte støtteforanstaltningerne med henblik på hurtig økonomisk vækst og bæredygtig udvikling. Dette vil kun være muligt i en sand atmosfære af fred, demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet.

80. Det Europæiske Råd vedtog erklæringen om Etiopien og Eritrea i bilag VI.

BILAG TIL
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅD I SANTA MARIA
DA FEIRA
DEN 19. OG 20. JUNI 2000

BILAG

Bilag I Formandskabets rapport om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik Side 3

Bilag II Formandskabets rapport om udvidelsesprocessen Side 24

Bilag III Europæisk charter om små virksomheder Side 26

Bilag IV Skattepakken Side 30

Bilag V Den Europæiske Unions fælles strategi for Middelhavsområdet Side 33

Bilag VI Erklæring om Etiopien og Eritrea Side 45

Bilag VII Dokumenter forelagt for Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira Side 46

FORMANDSKABETS RAPPORT OM STYRKELSE AF DEN FÆLLES EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

I. INDLEDNING

1. I Köln gav Det Europæiske Råd udtryk for, at det var fast besluttet på, at EU skal spille sin rolle fuldt ud på den internationale scene, og at EU med henblik herpå skal have alle de nødvendige midler og den nødvendige kapacitet til at påtage sig sit ansvar med hensyn til en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik. Efter topmødet i Köln har Den Europæiske Union indledt en proces med henblik på at opbygge de nødvendige midler og den nødvendige kapacitet, således at den kan træffe afgørelser om og udføre alle de konfliktforebyggelses- og krisestyringsopgaver, der er defineret i traktaten om Den Europæiske Union ("Petersberg-opgaverne"). Denne udvikling er en integrerende del af styrkelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og bygger på de principper, der blev fastsat i Helsingfors. EU vil bidrage til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten.

2. Det Europæiske Råd godkendte i Helsingfors det finske formandskabs to situationsrapporter om militær og ikke-militær krisestyringskapacitet, herunder det fælles europæiske overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål, og bad det portugisiske formandskab om sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant om at videreføre arbejdet i Rådet (almindelige anliggender) med alle aspekter som et højt prioriteret spørgsmål. Det portugisiske formandskab blev bedt op at udarbejde en første fremskridtsrapport til Det Europæiske Råd i Lissabon og en samlet rapport til Det Europæiske Råd i Feira, som skulle indeholde passende henstillinger og forslag samt en angivelse af, om en traktatændring anses for nødvendig.

3. En første situationsrapport om formandskabets videre arbejde sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant i Rådet (almindelige anliggender) blev forelagt for Det Europæiske Råd i Lissabon. Det Europæiske Råd udtrykte i Lissabon tilfredshed med de fremskridt, der allerede er gjort, især at de midlertidige organer var oprettet og var begyndt at fungere effektivt, og at Rådet havde fastlagt en proces for udformning af det overordnede mål og for fastlæggelse af de nationale bidrag med henblik på at opfylde målet for den militære kapacitet.

4. Det Europæiske Råd så i Lissabon frem til det videre arbejde, som formandskabet sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant skulle udføre i Rådet, og til formandskabets samlede rapport til Det Europæiske Råd i Feira, herunder forslag om inddragelse af tredjelande i EU's militære krisestyring og den videre udvikling af EU's forhold til NATO.

5. Det Europæiske Råd påskønnede endvidere i Lissabon, hvad der hidtil er blevet opnået i det ikke-militære krisestyringsspor, og opfordrede Rådet til inden eller på mødet i Feira at nedsætte et udvalg vedrørende de civile aspekter af krisestyring.

6. Siden er der arbejdet videre med alle aspekter af militær og ikke-militær krisestyring, og der er gjort betydelige fremskridt, især med at fastlægge passende ordninger for tredjelandes deltagelse i EU's militære krisestyring samt principper og regler for udbygning af forbindelserne mellem EU og NATO. Det overordnede mål er blevet udformet nærmere, der er nedsat et udvalg for de civile aspekter af krisestyring, der er oprettet en samordningsmekanisme i Rådssekretariatet, som fungerer fuldt interaktivt med Kommissionens tjenestegrene, undersøgelsen vedrørende fastlæggelse af konkrete mål for civil krisestyring er afsluttet, og der er fastlagt konkrete mål for civilt politi.

7. Formandskabet forelægger hermed sin samlede rapport til Det Europæiske Råd i Feira; i kapitel II omhandles de militære aspekter og i kapitel III de ikke-militære aspekter af krisestyring. Der er også blevet arbejdet med konfliktforebyggelse. Det er blevet erkendt, at det vil være nyttigt at finde ud af, hvordan EU's indsats inden for konfliktforebyggelse kan gøres mere sammenhængende og effektiv.

8. Under formandskabets arbejde med styrkelse af militær og ikke-militær krisestyring og konfliktforebyggelse er det blevet understreget, at det er vigtigt at sikre en nøje sammenhæng mellem de militære og de civile aspekter i EU's krisestyring og et samarbejde mellem EU's krisestyringskapacitet, som er i hastig udvikling, og FN, OSCE og Europarådet.

9. Ved fremlæggelsen af denne rapport har formandskabet noteret sig, at Danmark har erindret om protokol nr. 5 til Amsterdam-traktaten om Danmarks stilling.

II. MILITÆRE ASPEKTER AF KRISESTYRING

A. Udarbejdelse af det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål

1. Med hensyn til udformning af det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål konkluderede Rådet (almindelige anliggender) på samlingen den 20. marts med deltagelse af forsvarsministrene, at oplægget vedrørende udarbejdelsen af det overordnede mål, herunder tidsplanen i oplægget frem til en kapacitetsbidragskonference, som skal holdes inden udgangen af 2000, kan danne grundlag for de fremtidige arbejde i de kompetente organer.

2. Rådet (almindelige anliggender) godkendte på samlingen den 13. juni med deltagelse af forsvarsministrene det arbejde, som Det Midlertidige Militære Organ har udført, og som blev videreført gennem Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomite frem til det første seminar for nationale eksperter i forsvarsplanlægning, der fandt sted i Bruxelles den 22.-24. maj 2000. Rådet opfordrede de kompetente organer til at fortsætte på dette grundlag og vedtog følgende retningslinjer for det videre arbejde:

– De Femten skal udforme det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål, som blev aftalt på Det Europæiske Råd i Helsingfors, i overensstemmelse med EU's selvstændige beslutningstagning og kravene om militær effektivitet.

– Det Midlertidige Militære Organ skal med politisk vejledning fra Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomite foreslå de elementer, der skal indgå i det overordnede mål.

– Med henblik herpå skal Det Midlertidige Militære Organ identificere den kapacitet, som EU skal have for at kunne udføre alle Petersberg-opgaverne.

– Når Det Midlertidige Militære Organ, der også omfatter repræsentanter fra hovedstæderne, udarbejder det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål på grundlag af medlemsstaternes bidrag, skal det også indkalde til møder med DSACEUR- og NATO-eksperter for at trække på NATO's militære ekspertise vedrørende kravene til det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål.

– I denne forbindelse vil ad hoc-gruppen vedrørende kapacitetsmålet, jf. bilag 2, desuden sørge for åbenhed og dialog mellem EU og NATO.

– Kravene til det overordnede mål, som Det Midlertidige Militære Organ når til enighed om på stabschefniveau, skal efter Rådets godkendelse danne grundlag for medlemsstaternes overvejelser af deres første tilbud om nationale bidrag til det overordnede mål. Disse bidrag skal behandles i Det Midlertidige Militære Organ. Denne proces skal være afsluttet, inden der indkaldes til kapacitetsbidragskonferencen.

– Det er vigtigt, at der for de berørte medlemsstats vedkommende sikres sammenhæng med NATO's forsvarsplanlægningsproces og planlægnings- og gennemgangsprocessen.

– I overensstemmelse med den beslutsomhed, der blev givet udtryk for i Helsingfors og Lissabon, vil medlemsstaterne, når det er klarlagt, hvad behovene er og hvilke midler der er til rådighed, meddele deres tilsagn på kapacitetsbidragskonferencen, således at EU kan opfylde det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål. Det er også vigtigt, at der indføres en gennemgangsmekanisme, således at fremskridtene hen imod disse mål kan måles.

– Den Europæiske Union vil tilskynde tredjelande til at bidrage ved yderligere tilsagn. For at disse lande kan bidrage til at forbedre Europas militære kapacitet, vil det kommende formandskab fastlægge passende ordninger med hensyn til kapacitetsbidragskonferencen. I disse ordninger vil der blive taget hensyn til kapaciteten i de seks europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU. De tilbud om kapacitet, som Tyrkiet, Polen, Den Tjekkiske Republik og Norge allerede har fremsat, hilses velkommen.

B. Henstillinger vedrørende den institutionelle udvikling af de nye stående politiske og militære FESFP-organer i EU

De midlertidige politiske og militære organer blev oprettet den 1. marts 2000. På baggrund af erfaringerne siden oprettelsen har der været arbejdet med den institutionelle udformning af de nye stående politiske og militære organer i overensstemmelse med konklusionerne fra Helsingfors. Der arbejdes videre på dette område, for at den permanente fase og EU's operationelle krisestyringskapacitet kan indføres snarest muligt.

C. Forslag om passende ordninger, som Rådet skal fastlægge om retningslinjer for konsultation og/eller deltagelse, for at give de pågældende tredjelande mulighed for at bidrage til EU's militære krisestyring

Der er arbejdet videre med retningslinjerne for konsultation og/eller deltagelse for de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, og andre lande, der har ansøgt om tiltrædelse af EU.

Målet har i denne forbindelse været i overensstemmelse med konklusionerne fra Helsingfors at fastlægge ordninger for dialog, konsultation og samarbejde om spørgsmål vedrørende krisestyring, der sikrer EU's selvstændige beslutningstagning. Disse ordninger vil fastsætte møderne i interimperioden med ovennævnte lande, og disse møder vil finde sted i en fælles inklusiv struktur og supplere de møder, der afholdes som led i den styrkede politiske dialog om FUSP-spørgsmål. Der vil inden for denne struktur finde drøftelser sted med de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, når emnet kræver det. I forbindelse med den permanente fase vil ordningerne tage hensyn til de forskellige behov, der opstår i rutinefasen og i den operative fase. Resultatet af Rådets drøftelser findes i rapportens bilag 1.

Der fandt drøftelser sted den 11. maj 2000 mellem EU-medlemsstaternes politiske direktører og deres kolleger fra de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, og andre ansøgerlande samt mellem EU-medlemsstaternes politiske direktører og deres kolleger fra de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU.

Rusland, Ukraine, andre europæiske stater, der deltager i den politiske dialog med Unionen, samt andre interesserede stater kan blive opfordret til at deltage i EU-ledede operationer. I denne forbindelse ser EU positivt på den interesse, som Canada har vist.

Det franske formandskab opfordres til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at fortsætte arbejdet i Rådet (almindelige anliggender) med henblik på at fremsætte de første forslag til Det Europæiske Råd i Nice om passende ordninger for konsultation og/eller deltagelse med henblik på, at give disse øvrige eventuelle partnere mulighed for at bidrage til EU-ledet militær krisestyring.

D. Forslag om principper for konsultationer med NATO om militære spørgsmål og henstillinger med henblik på at udvikle de nærmere retningslinjer for forbindelserne mellem EU og NATO, således at der kan iværksættes et samarbejde om en passende militær reaktion på en krisesituation

Rådet har fastlagt de principper, der skal danne grundlag for udformningen af konsultationerne og samarbejdet med NATO. For så vidt angår de nærmere retningslinjer, har Rådet anbefalet, at EU foreslår NATO, at der nedsættes fire ad hoc-grupper mellem EU og NATO vedrørende de spørgsmål, der er blevet indkredset i denne forbindelse: sikkerhedsspørgsmål, kapacitetsmål, retningslinjer, der giver EU adgang til NATO's aktiver og kapacitet, samt fastlæggelse af permanente ordninger for konsultationerne mellem EU og NATO.

Resultatet af Rådets drøftelser findes i rapportens bilag 2.

E. Angivelse af, om en traktatændring anses for nødvendig

De nuværende bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Union fastlægger de spørgsmål, der vedrører Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til traktatens afsnit V. Rådet har på dette grundlag besluttet at oprette Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomiteé og Det Midlertidige Militære Organ samt forstærke Rådssekretariatet med militære eksperter, der stilles til rådighed af medlemsstaterne. Artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union medtager udtrykkeligt Petersberg-opgaverne i FUSP. Formandskabet noterede sig udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste, der konkluderer følgende:

"Rådets Juridiske Tjeneste er af den opfattelse, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln og Helsingfors om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik kan gennemføres, uden at det juridisk set er nødvendigt at ændre traktaten om Den Europæiske Union. Sådanne ændringer vil imidlertid være nødvendige, hvis man agter at overdrage Rådets beslutningsmyndighed til et organ sammensat af embedsmænd eller at ændre traktatens bestemmelser om WEU. Det er i øvrigt medlemsstaterne, der skal afgøre, om traktatændringer er politisk ønskelige eller operationelt hensigtsmæssige."

Formandskabet foreslår, at spørgsmålet om revision af traktaten drøftes videre i tiden fra Det Europæiske Råd i Feira til Det Europæiske Råd i Nice.

III. CIVILE ASPEKTER AF KRISESTYRING

1. Formandskabet har som en prioriteret opgave sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant imødekommet opfordringen fra Det Europæiske Råd i Helsingfors til at videreføre arbejdet med alle civile aspekter af krisestyring, således som de er fastlagt i bilag 2 til bilag IV til konklusionerne fra Helsingfors.

2. Formålet med dette arbejde har været styrkelse og forbedring af samordningen af Unionens og medlemsstaternes ikke-militære krisereaktionsinstrumenter, navnlig med hensyn til en hurtig reaktionskapacitet. Dette vil også forbedre EU's bidrag til krisestyringsoperationer, der ledes af internationale og regionale organisationer.

3. Som et konkret resultat af dette intensive arbejde er der truffet følgende foranstaltninger:

a) Rådet har ved afgørelse af 22. maj 2000 nedsat et udvalg vedrørende de civile aspekter af krisestyring. Udvalget holdt sit første møde den 16. juni 2000.

b) Der er i Rådssekretariatet oprettet en samordningsmekanisme, som fungerer fuldt interaktivt med Kommissionens tjenestegrene. Den har som første prioritet i forbindelse med videreudviklingen af fortegnelsen over de medlemsstats- og unionsressourcer, der er relevante for den ikke-militære krisestyring, oprettet en database om civil politikapacitet for at lagre og udveksle oplysninger, for at foreslå kapacitetsinitiativer og for at gøre det lettere at de finere konkrete mål for EU-medlemsstaternes kollektive ikke-militære reaktion. Samordningsmekanismen har desuden videreudbygget sit nære samarbejde med det situationscenter/den krisestab på interimbasis, som generalsekretæren/den højtstående repræsentant har oprettet.

c) Der er på baggrund af erfaringerne fra nyere og aktuelle kriser, medlemsstaternes ekspertise og resultaterne af seminaret om civil krisestyring den 3.-4. april 2000 i Lissabon gennemført en undersøgelse (bilag 3) med henblik på at definere konkrete mål for de civile aspekter af krisestyring. Undersøgelsen fastlægger de prioriteter, som EU vil koncentrere sin samordnede indsats om i første fase, uden dermed at udelukke anvendelsen af de øvrige instrumenter, som Unionen og medlemsstaterne råder over.

d) Der er fastlagt konkrete mål for den civile politikapacitet; disse mål findes i bilag 4. Medlemsstaterne skal navnlig gennem frivilligt samarbejde som slutmål senest i 2003 kunne stille op til 5 000 politifolk til rådighed for internationale missioner inden for rammerne af de forskellige konfliktforebyggelses- og krisestyringsoperationer og for at imødekomme de specifikke behov i de forskellige faser af disse operationer. Medlemsstaterne påtager sig inden for målet for den samlede EU-kapacitet at kunne udvælge og udsende op til 1 000 politifolk inden for 30 dage. Der vil desuden blive arbejdet på at udforme EU-retningslinjer og -referencer vedrørende internationalt politiarbejde.

4. Ud over disse foranstaltninger har Rådet modtaget og er i gang med at gennemgå Kommissionens forslag til Rådets forordning om oprettelse af en beredskabsordning til støtte for EU's aktiviteter som beskrevet i Helsingfors-rapporten.

IV. OPFØLGNING

1. Det franske formandskab opfordres til sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentant at fortsætte arbejdet i Rådet (almindelige anliggender) med henblik på at styrke den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Det franske formandskab opfordres til at aflægge rapport til Det Europæiske Råd i Nice, navnlig om:

a) fastsættelse af det overordnede mål og de kollektive kapacitetsmål som besluttet i Helsinki, herunder de resultater, der opnås på den kapacitetsbidragskonference, der skal indkaldes inden Nice;

b) oprettelse af de permanente politiske og militære strukturer, der skal indføres hurtigst muligt efter Det Europæiske Råd i Nice;

c) inddragelse i EU af WEU's relevante funktioner i forbindelse med Petersberg-opgaverne.

d) gennemførelse af beslutningerne fra Feira vedrørende:

- ordninger, der muliggør konsultationer med og deltagelse af tredjelande i EU-ledet militær krisestyring;
- udvikling af de ordninger, der sikrer konsultation og samarbejde med NATO om militær krisestyring på grundlag af arbejdet i de relevante ad hoc-grupper mellem EU og NATO;

e) udvikling og gennemførelse af EU's kapacitet inden for civile aspekter af krisestyring, herunder fastsættelse af konkrete mål.

2. Spørgsmålet om revision af traktaten bør drøftes videre i tiden fra Det Europæiske Råd i Feira til Det Europæiske Råd i Nice.

3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen opfordres til som grundlag for det videre arbejde at forelægge Det Europæiske Råd i Nice konkrete anbefalinger om, hvordan Den Europæiske Unions indsats inden for konfliktforebyggelse kan gøres mere sammenhængende og mere effektiv under fuld hensyntagen til og på basis af de eksisterende instrumenter, kapaciteter og politiske retningslinjer.

BILAG 1

ORDNINGER, SOM RÅDET SKAL FASTLÆGGE OM RETNINGSLINJER FOR KONSULTATION OG/ELLER DELTAGELSE, FOR AT GIVE DE EUROPÆISKE NATO-MEDLEMMER, DER IKKE ER MEDLEM AF EU, OG ANDRE LANDE, DER HAR ANSØGT OM TILTRÆDELSE AF EU, MULIGHED FOR AT BIDRAGE TIL EU'S MILITÆRE KRISESTYRING

MANDAT

1. I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Helsingfors opfordres det portugisiske formandskab til "... på Det Europæiske Råds møde i Feira, at aflægge rapport om de hidtidige fremskridt, herunder (...) forslag om passende ordninger, som Rådet skal indgå om retningslinjer for konsultation og/eller deltagelse, for at give de pågældende tredjelande mulighed for at bidrage til EU's militære krisestyring".

VEJLEDENDE PRINCIPPER

2. Unionen vil sikre den nødvendige dialog, og konsultation samt det nødvendige samarbejde med europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlemmer af EU, og andre lande, som ansøger om tiltrædelse af EU, om EU-ledet krisestyring.
3. Der vil blive indført passende ordninger vedrørende dialog og information om spørgsmål vedrørende sikkerheds- og forsvarspolitik samt krisestyring.
4. EU's selvstændige beslutningstagning og den fælles institutionelle ramme vil blive respekteret fuldt ud.

5. Der skal indføres en fælles, inklusiv struktur, som kan rumme den nødvendige dialog og konsultation samt det nødvendige samarbejde mellem EU og alle 15 berørte lande (de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, og ansøgerlandene).

6. Der vil inden for denne struktur finde drøftelser sted med de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, når emnet kræver det, som f.eks. spørgsmål vedrørende arten af EU-ledede operationer, der anvender NATO's aktiver og kapacitet, og hvorledes de skal forløbe.

RETNINGSLINJER

7. Der vil ved fastlæggelsen af de retningslinjer, der skal gælde i den permanente fase, for deltagelsen af de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlemmer af EU, og ansøgerlandene, skulle tages hensyn til de forskellige behov, der opstår i forskellige situationer:

- Rutinefase uden for krise: mekanisme for en regelmæssig dialog;

- Operativ fase i to stadier:

a) Fasen før operationen, når aktionsmulighederne overvejes, og hvor dialog og konsultationer vil blive intensiveret;

b) Den operative fase "stricto sensu", som starter, når Rådet træffer afgørelse om at indlede en operation, og der nedsættes et ad hoc-udvalg af bidragsydere.

Der skal tages fuldt hensyn til generalsekretærens/den højtstående repræsentants rolle i EU's FUSP og FESFP.

A. Interimsperioden

8. Indtil de retningslinjer, der skal fastlægges for den permanente fase, er blevet gennemført, vil møder med de 15 berørte lande (europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU, og andre ansøgerlande) finde sted inden for den fælles inklusive struktur, der er nævnt i punkt 5. Valget af den relevante form og de relevante retningslinjer vil være baseret på pragmatiske overvejelser og effektivitetsovervejelser, alt efter om stændigheder, emne og behov.

9. Der vil under hvert formandskab blive afholdt mindst to møder om ESFP-spørgsmål i sammensætningen EU+15. Disse vil supplere de møder, der holdes som led i den styrkede politiske dialog om FUSP-spørgsmål.

10. Inden for denne ramme vil der under hvert formandskab blive afholdt mindst to møder med de seks europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU (EU+6). Der vil blive tilrettelagt yderligere drøftelser, hvis der opstår behov for det, efter afgørelse truffet af Rådet eller Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomiteé.

11. Der vil under hvert formandskab blive afholdt et møde på ministerplan inden for den i punkt 8 nævnte ramme med de 15 og med de 6.

12. De i punkt 9 og 10 nævnte drøftelser vil omfatte udarbejdelsen af de overordnede mål samt kapacitetsmålene for at informere ikke-EU-medlemmerne fuldt ud om det igangværende arbejde med listen over de nødvendige midler. For at sætte disse lande i stand til at bidrage til at forbedre den europæiske militære kapacitet, vil det kommende formandskab fastlægge passende ordninger vedrørende kapacitetsbidragskonferencen. Der vil i forbindelse med disse ordninger blive taget hensyn til kapaciteten i de 6 europæiske NATO-lande, der ikke er medlem af EU.

B. Den permanente fase

- Rutinefasen

13. Der vil i rutinefasen blive afholdt drøftelser om spørgsmål vedrørende sikkerheds- og forsvarspolitikken og især de fremskridt, der sker inden for EU med oprettelsen af EU's krisestyringskapacitet.

14. Der bør i rutinefasen i hvert halvår afholdes

- regelmæssige møder i sammensætningen EU+15, på det relevante niveau;

- mindst to møder med deltagelse af de europæiske NATO-medlemmer, som ikke er medlem af EU, i sammensætningen EU+6;

- der vil blive afholdt yderligere møder, hvis der opstår behov herfor, efter afgørelse truffet af Rådet eller PSC.

PSC vil spille en ledende rolle i gennemførelsen af disse ordninger, som også bør omfatte drøftelser på militært plan.

15. Ordningerne for ministermøder i den permanente fase vil tage udgangspunkt i erfaringerne fra interimfasen.

16. Drøftelserne vil gøre det lettere for de berørte lande at deltage i EU-ledede operationer.

- Den operative fase

a) Fasen før operationen

17. I tilfælde af en krise vil dialogen og konsultationerne blive intensiveret.

18 Når muligheden for en EU-ledet militær krisestyringsoperation er under overvejelse, vil disse konsultationer udgøre rammen for udvekslinger af synspunkter og drøftelser om ethvert dertil knyttet sikkerhedsproblem, som de berørte lande måtte rejse. Hvis det aktivt overvejes at anvende NATO's aktiver, skal der lægges særlig vægt på konsultationen med de seks europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU.

b) Den operative fase i "stricto sensu"

19. Når EU træffer afgørelse om den militære valgmulighed, skal der tages hensyn til deltagelsen af de europæiske NATO-medlemmer, som ikke er medlem af EU, og andre ansøgerlande, i henhold til de bestemmelser, der blev vedtaget i Helsingfors:

"Hvis Rådet træffer beslutning om at indlede en operation, deltager de europæiske medlemmer af NATO, som ikke er medlemmer af EU, hvis de ønsker det, såfremt det drejer sig om en operation, der kræver inddragelse af NATO's aktiver og kapacitet. Rådet kan opfordre dem til at deltage i operationer, hvor EU ikke gør brug af NATO's aktiver.

Rådet kan også opfordre andre ansøgerlande til at deltage i EU-ledede operationer, når Rådet har besluttet at indlede sådanne operationer."

20. Den operative fase starter, når Rådet beslutter at indlede en militær krisestyringsoperation. De europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EU, og de ansøgerlande, som har bekræftet deres deltagelse i EU-ledede operationer ved at deployere betydelige militære styrker, vil få samme rettigheder og forpligtelser med hensyn til den daglige ledelse af denne operation som de deltagende EU-medlemsstater.

21. Der nedsættes et ad hoc-udvalg af bidragsydere, som omfatter alle EU's medlemsstater og de øvrige deltagende lande, med henblik på den daglige ledelse af operationen. Rådet/PSC vil være ansvarligt for den politiske kontrol og den overordnede strategiske ledelse af operationen. Hvad angår den militære daglige ledelse af operationen vil de funktioner og roller, der tilkommer Militærkomitéen og den øverstbefalende for operationen, blive fastlagt i de relevante ordninger.

22. Beslutningen om at afslutte en operation træffes af Rådet efter konsultation af de deltagende stater i ad hoc-udvalget af bidragsydere.

*

**

23. Rådet vil formalisere de nødvendige ordninger i god tid og vil undersøge mulighederne herfor.

**PRINCIPPER FOR KONSULTATION MED NATO OM MILITÆRE SPØRGSMÅL
OG HENSTILLINGER MED HENBLIK PÅ AT UDVIKLE DE NÆRMERE
RETNINGSLINJER FOR FORBINDELSERNE MELLEM EU OG NATO**

MANDAT

Det Europæiske Råd i Helsingfors opfordrede det portugisiske formandskab til, på Det Europæiske Råds møde i Feira, at aflægge rapport om de hidtidige fremskridt, herunder om "forslag om principper for konsultationer med NATO om militære spørgsmål og henstillinger med henblik på at udvikle de nærmere retningslinjer for forbindelserne mellem EU og NATO, således at der kan iværksættes et samarbejde om en passende militær reaktion på en krisesituation, som fastsat i Washington og Köln".

PRINCIPPER

1. Udarbejdelsen af konsultations- og samarbejdsprocedurer mellem EU og NATO skal ske under fuld overholdelse af EU's selvstændige beslutningstagning.
2. EU og NATO har forpligtet sig til yderligere at styrke og udvikle deres samarbejde om militær krisestyring på grundlag af fælles værdier, lighed og et ønske om partnerskab. Målet er at nå frem til fuld og effektiv gennemførelse af konsultationer, samarbejde og åbenhed, så man hurtigt kan finde frem til og træffe beslutninger om en passende militær reaktion på en krisesituation og sikre en effektiv krisestyring. EU's mål med hensyn til militær kapacitet, og dem, der for de berørte lande kommer ud af NATO's initiativ vedrørende forsvarskapacitet, vil gensidigt styrke hinanden.
3. Selv om EU og NATO gensidigt styrker hinanden i forbindelse med krisestyring, er der tale om organisationer af forskellig karakter. Der vil blive taget hensyn hertil i ordningerne for deres gensidige forbindelser og i den vurdering, EU skal foretage af de nuværende procedurer for forbindelserne mellem WEU og NATO med henblik på eventuelt at tilpasse dem til en EU-NATO-ramme.
4. Det vil fremgå af ordningerne og de nærmere retningslinjer for forbindelserne mellem EU og NATO, at de to organisationer vil behandle hinanden som ligestillede.
5. I forbindelserne mellem EU og NATO som institutioner vil der ikke ske nogen forskelsbehandling af nogen af medlemsstaterne.

SPØRGSMÅL OG RETNINGSLINJER VEDRØRENDE INTERIMSPERIODEN

Der har fundet kontakter sted med NATO (uformelle kontakter mellem generalsekretærene, det portugisiske formandskabs briefinger i NAC) i overensstemmelse med Helsingfors-bestemmelserne for den indledende fase, hvor EU's foreløbige organer har koncentreret sig om at etablere sig. Nu er der behov for en yderligere udvikling af forbindelserne mellem EU og NATO.

A. Spørgsmål

1. Sikkerhed

: EU's bestræbelser for at færdiggøre sine egne sikkerhedsordninger (fysisk og personlig sikkerhed og arbejdet hen imod en EU-sikkerhedsaftale) er en absolut prioritet. På dette grundlag vil Unionen skulle etablere en dialog med NATO med henblik på at definere de sikkerhedsordninger, der skal gælde mellem de to organisationer. Drøftelserne bør munde ud i en aftale, der bl.a. fastlægger reglerne for udveksling af oplysninger og for udpegede EU-tjenestemænds og nationale embedsmænds adgang til NATO's planlægningsstrukturer.

2. Fastlæggelse af kapacitetsmål: for at sikre, at "disse mål og dem, der kommer ud af NATO's initiativ vedrørende forsvarskapacitet (DCI) for de berørte lande, gensidigt vil styrke hinanden", skal der udarbejdes nærmere retningslinjer for konsultation om disse spørgsmål. Retningslinjerne bør give EU mulighed for, i det omfang det er nødvendigt, at trække på NATO's militære ekspertise, når E U udarbejder sit overordnede mål på grundlag af medlemstaternes bidrag. Når det overordnede mål og kapacitetsmålene er fastlagt, vil EU som aftalt i Helsingfors udvikle en konsultationsmetode, hvorefter disse mål kan nås og opretholdes, og hvorigennem de enkelte medlemsstater kan fastlægge deres nationale bidrag på baggrund af deres politiske vilje og engagement over for disse mål, idet der regelmæssigt gøres status over de fremskridt, der gøres. Desuden er det meningen, at medlemsstaterne skal anvende de nuværende procedurer for forsvarsplanlægning, herunder eventuelt dem, der findes i NATO, og processen vedrørende planlægning og gennemgang under partnerskab for fred (PPF).

3. Ordninger, der giver EU adgang til NATO's aktiver og kapacitet (Berlin-aftalen og Washington-aftalen): Det Europæiske Råd fastlagde på sit møde i Helsingfors og Köln to strategier for gennemførelse af EU-ledede operationer: med eller uden NATO's aktiver. For at kunne bruge NATO's aktiver er det vigtigt, at der gøres fremskridt i arbejdet med at fastlægge, hvorledes dette kan ske i praksis, således at der kan udarbejdes en aftale. Aftalen bør være klar, når EU bliver operationel. Med henblik herpå ser EU frem til, at der gøres væsentlige fremskridt i NATO.

4. Fastlæggelse af permanente ordninger: Efter Det Europæiske Råd i Feira skal man drøfte, hvilken karakter de permanente ordninger, som skal regulere forbindelserne mellem EU og NATO, skal have. Disse ordninger bør bygge på ovennævnte principper.

Forarbejdet med disse fire spørgsmål vil bane vejen for fastlæggelsen af permanente ordninger mellem NATO og EU. Det er vort mål, at disse skal være klar, når EU's permanente strukturer kommer på plads efter Det Europæiske Råd i Nice.

B. Retningslinjer

1. Det Europæiske Råd i Feira bør beslutte at foreslå NATO, at der nedsættes "ad hoc-grupper" mellem EU og NATO for hvert af de ovennævnte spørgsmål.

2. "Ad hoc-grupperne" skal have følgende opgaver:

a) sikkerhedsspørgsmål: forberedelse af en sikkerhedsaftale mellem EU og NATO;

b) kapacitetsmål: udveksling af oplysninger og drøftelser med NATO om fastlæggelse af kapacitetsmål. Det er meningen, at DSACEUR skal deltage, hvor det er relevant;

c) ordninger for EU's adgang til NATO's aktiver (Berlin-aftalen og Washington-aftalen): forberedelse af en aftale om de nærmere retningslinjer for EU's adgang til NATO's aktiver og kapacitet, som fastsat i Washington (udkast til rammeaftale om gennemførelse af "Berlin plus"-aftalen). Det er meningen, at DSACEUR skal deltage;

d) permanente ordninger: fastlæggelse af de centrale parametre i en aftale mellem EU og NATO, som skal formalisere strukturer og procedurer for konsultation mellem de to organisationer i og uden for krisetider.

3. Hvis der i henseende til ovenstående principper dukker nye spørgsmål op, som nødvendiggør konsultationer mellem EU og NATO, kan der overvejes flere "ad hoc-grupper".

4. I EU vil Den Politiske og Sikkerhedspolitiske Interimskomite koordinere arbejdet i "ad hoc-grupperne" og være et samlingspunkt for dialog.

A. Indledning

Det Europæiske Råd gav udtryk for, at det er fast besluttet på at øge og forbedre effektiviteten af EU's krisereaktionskapacitet, herunder også ved aktioner på civile områder. Denne øgede effektivitet kunne sættes ind efter anmodning fra en førende organisation som FN eller OSCE eller i forbindelse med selvstændige EU-aktioner, når dette er relevant.

EU bør søge at øge sin kapacitet med hensyn til de civile aspekter af krisestyring inden for alle relevante områder med henblik på at forbedre sine muligheder for at redde menneskeliv i krisesituationer, opretholde den grundlæggende offentlige orden, forhindre yderligere optrapning, lette tilbagevenden til en fredelig, stabil og selv bærende situation, styre de negative indvirkninger på EU-lande og behandle relevante koordineringsproblemer. Der kunne lægges særlig vægt på de områder, hvor det internationale samfund hidtil har vist svagheder. Det ville give "en ekstra gevinst", da det ville forbedre EU's reaktionskapacitet og EU's evne til at imødekomme anmodningerne fra de andre førende organisationer: de vil - på et mere systematisk grundlag - kunne regne med et omfattende kvantitativt og kvalitativt bidrag, der kunne udgøre kernen i nogle af deres missioner. Dette ville endvidere gøre EU mere synlig.

Ved styrkelsen af EU's kapacitet med hensyn til de civile aspekter af krisestyring bør der først og fremmest gives EU tilstrækkelige midler til at reagere på komplekse politiske kriser ved at:

- gribe ind for at forebygge, at konflikter bryder ud eller optrappes;
- konsolidere fred og intern stabilitet i overgangsperioder;
 - sikre komplementaritet mellem de militære og de civile aspekter af krisestyring, omfattende samtlige Petersberg-opgaver.

Der er enighed om, at fastlæggelsen af konkrete mål bør baseres på en pragmatisk bottom-up-

metode, hvor der lægges vægt på operationelle krav, og som afspejler Det Europæiske Råds politiske ønsker.

De fortegnelser, der er udarbejdet, viser klart, at medlemsstaterne, EU eller begge har samlet betydelig erfaring eller har betydelige ressourcer på en lang række områder, hvoraf nogle er ressourcer, der allerede anvendes i udviklingssamarbejde. Idet EU fuldt ud tager hensyn til og bygger på eksisterende erfaringer, instrumenter og ressourcer, bør den først og fremmest koncentrere sin indsats om områder, hvor der er mest behov for en hurtig reaktion, og hvor den ekstra gevinst ved en øget og samordnet indsats fra EU's og medlemsstaternes side er mest indlysende. Denne proces kan gradvis udbygges til at omfatte en lang række begrænsede og komplekse civile krisestyringsoperationer. Fastlæggelsen af prioriterede områder, som EU i en første fase vil koncentrere sin samordnede indsats om, udelukker dog på ingen måde, at man anvender alle andre redskaber, som EU og medlemsstaterne råder over.

B. Prioriterede områder

Det første prioriterede område, som er indkredset på baggrund af de kriser, Europa har stået over for i den senere tid og stadig står over for nu, er politi.

I. POLITI

Medlemsstaterne, der frivilligt har samarbejdet inden for rammerne af artikel 12, femte led, i TEU har opstillet konkrete mål vedrørende politikapacitet, der skal være nået senest i 2003. Der redegøres detaljeret for disse konkrete mål i bilag 4 til formandskabets rapport.

II. STYRKELSE AF RETSSTATSPRINCIPPET

En intensiveret indsats vedrørende politi skal nødvendigvis ledsages af arbejde på andre områder, der betragtes som nødvendige for, at der kan sikres en politimission et positivt udfald. Det område, der ganske særlig er berørt, er bistand til genetablering af et domstolssystem og et fængselsvæsen. Følgende foranstaltninger kan overvejes:

- i) Medlemsstaterne kunne indføre nationale ordninger for udvælgelse af dommere, anklagere, eksperter i fængselsvæsen og andre relevante kategorier inden for domstolssystemet og fængselsvæsenet med henblik på

udsendelse med kort varsel til fredsbevarende aktioner, samt overveje metoder til at give dem en hensigtsmæssig uddannelse;

ii) EU kunne bestræbe sig på at fremme retningslinjer for udvælgelsen og uddannelsen af internationale dommere og eksperter i fængselsvæsen i samråd med De Forenede Nationer og regionale organisationer (især Europarådet og OSCE);

iii) EU kunne overveje metoder til at støtte etablering/fornyelse af infrastrukturer i forbindelse med lokale domstole og fængsler samt rekruttering af personale til lokale domstole og fængselspersonale som led i fredsunderstøttende operationer.

III. STYRKELSE AF DEN CIVILE FORVALTNING

Et andet område, det er nødvendigt at udbygge for med held at kunne støtte samfund under forandring er den civile forvaltning.

i) Medlemsstaterne kunne overveje at forbedre udvælgelse, uddannelse og udsendelse af eksperter i civil forvaltning med henblik på opgaver i forbindelse med genetablering af sammenbrudte forvaltningssystemer;

ii) Medlemsstaterne kunne også overveje at påtage sig uddannelsen af lokalt civilt forvaltningspersonale i samfund under forandring.

IV. CIVIL BESKYTTELSE

Ud over ovennævnte prioriterede områder har medlemsstaterne peget på civil beskyttelse, herunder eftersøgnings- og redningsopgaver i katastrofebistandsaktioner. Det er nødvendigt at sondre mellem civilbeskyttelsesaktioner som led i krisestyingsoperationer og andre typer af katastrofebistandsaktioner. Sidstnævnte type operationer har særlige karakteristika.

Alligevel burde det i forbindelse med krisestyingsoperationer inden for FUSP også være muligt at gøre brug af EU-medlemsstaternes redskaber og kapacitet med henblik på civil beskyttelse.

Selv om der allerede findes særlige koordinationsmekanismer på civilbeskyttelsesområdet, er det på baggrund af erfaringerne fra nylige større naturkatastrofer den almindelige opfattelse, at det er nødvendigt og muligt at foretage forbedringer.

Der er fremsat forslag, som skal sikre en bedre tilrettelæggelse af EU's reaktion, som f.eks. begrebet førende nation samt specialisering. På grundlag af det arbejde, der for øjeblikket gøres i Rådet, og med inddragelse af eksperter på området vil det være muligt at opstille konkrete mål også på dette område.

Sådanne konkrete mål kunne defineres efter de menneskelige og materielle ressourcer, som hver medlemsstat kan stille til rådighed, type af mandat og operationens status for deltagende lande samt fremme af forenelighed mellem medlemsstaternes udstyr.

C. Ressourcer

Forbedret koordinering på EU-plan kan medføre større effektivitet og synergi i EU's reaktion. Sammen med Det Europæiske Råds opstilling af konkrete mål vil dette sikre markante forbedringer i EU's bidrag til krisestyingsoperationer.

D. Yderligere arbejde med konkrete mål efter Feira

Udvalget for de Civile Aspekter af Krisestyng kunne arbejde med udvikling og yderligere indkredsning af de konkrete mål, der opstilles af Det Europæiske Råd i Feira, samt med områder, der rækker videre end de allerede fastlagte prioriterede områder. Med henblik herpå bør udvalget arbejde integreret med eksperter fra de relevante nationale forvaltninger, der bl.a. skal give ekspertrådgivning om politi, aspekter vedrørende domstole og fængselsvæsen, civil forvaltning, humanitær bistand samt grænsefladen mellem krisestyng og udviklingsamarbejde.

Endvidere kunne man også se spørgsmålet om indkredsning af national kapacitet med henblik på at nå kollektive mål, idet der tages hensyn til nationale ekspertise-/specialiseringsområder.

Det bemærkes, at Kommissionen om kort tid vil forelægge en operationel fortegnelse over aktioner, som EU allerede har ledet, samt forslag på civilbeskyttelsesområdet.

KONKRETE MÅL FOR POLITIET

A. KONKRETE MÅL

For at udvikle politikapaciteten har medlemsstaterne, der frivilligt har samarbejdet inden for rammerne af artikel 12, femte led, i traktaten om Den Europæiske Union, sat sig følgende konkrete mål, der skal være nået senest i 2003.

Målene hænger sammen indbyrdes, men fokuserer på forskellige aspekter af EU's politikapacitet. Målet for hurtig udsendelseskapacitet (punkt 2 nedenfor) anses for at ligge inden for rammerne af målet for den samlede EU-kapacitet (punkt 1 nedenfor).

1. SAMLET EU-KAPACITET

Idet EU-medlemsstaterne anerkender den centrale rolle, som politiet spiller i forbindelse med internationale krisestyringsoperationer, samt det stigende behov for politifolk til sådanne operationer, påtager de sig at styrke deres kapacitet til at stille politifolk til rådighed for internationale politioperationer, som de frivilligt beslutter sig for at bidrage til. Medlemsstaternes bidrag tager hensyn til deres egne specielle regler for nationale politiopgaver og til den type politiekspertise, de kan stille til rådighed.

EU-medlemsstaterne bør styrke deres kapacitet i etaper og som slutmål kunne stille op til 5 000 politifolk til rådighed for internationale missioner inden for rammerne af de forskellige kriseforebyggelses- og krisestyringsoperationer og for at imødekomme de specifikke behov i de forskellige faser af disse operationer. Det samlede antal politifolk, som EU-medlemsstaterne i øjeblikket har udsendt, udgør i alt ca. 3 300 personer.

Dette kræver, at man i forvejen udvælger og uddanner en tilstrækkelig stor pulje af politifolk, som dækker alle de politiarbejdsområder, der er brug for internationalt, og at der tages hensyn til de komparative fordele og de specifikke begrænsninger, der karakteriserer medlemsstaternes politistyrker. Det kan også blive nødvendigt at styrke mekanismerne for rotation og tilstrækkelige finansielle og logistiske ressourcer.

Medlemsstaterne vil udveksle nationale erfaringer med henblik på at udarbejde specifikke anbefalinger om en forøgelse af antallet af politifolk, der er til rådighed til internationale missioner (idet de bl.a. skal overveje at gøre større brug af politifolk, der står for at skulle pensioneres eller for nylig er blevet pensioneret, og frigøre politikapacitet ved i højere grad at involvere eksperter fra beslægtede områder). Man vil i den henseende behørigt overveje muligheden for at lægge større vægt på uddannelsen af lokale politifolk, da dette kan bidrage til at reducere omfanget af den internationale udsendelse af politifolk både størrelsesmæssigt og tidsmæssigt.

Målet for den samlede EU-politikapacitet kan udvides til også at omfatte international støtte til lokale domstolssystemer og lokalt fængselsvæsen, hvis mangler i nogle krisetilfælde kan få stor betydning for en international polititilstedeværelses troværdighed og effektivitet.

2. HURTIG UDSENDELSESKAPACITET

EU kan enten udsende politi som svar på en anmodning fra en førende international organisation, især FN eller OSCE, eller som en selvstændig EU-politioperation, eventuelt som led i en større EU-ledet krisestyringsoperation, når den nødvendige EU-planlægnings- og logistikramme er fastlagt.

Inden for målet for den samlede EU-kapacitet påtager medlemsstaterne sig inden for 30 dage at kunne udvælge og udsende politi til operationer og missioner med henblik på rådgivning, uddannelse og overvågning samt udførelse af egentlige politiopgaver:

for at forebygge eller afhjælpe internationale kriser og konflikter (som f.eks. MINUGUA i Guatemala)

i ikke-stabiliserede situationer, f.eks. umiddelbare post-konflikt-situationer, der kræver hårdføre styrker, som kan genoprette lov og orden (som f.eks. UNMIK/KFOR i Kosovo og UNTAET i Østtimor)

til støtte for det lokale politi for at sikre respekt for de grundlæggende menneskerettighedsnormer (som f.eks. WEU/MAPE i Albanien, WEUPOL i Mostar og ONUSUAL i El Salvador) og - i tilfælde, hvor internationale politistyrker udfører egentlige politiopgaver - for at gøre det muligt, at ansvaret for retshåndhævelsen igen overdrages til det lokale politi (som f.eks. OSCE/KPSS i Kosovo).

Erfaringen viser, at det i forbindelse med de mest krævende krisestyringsopgaver kan være nødvendigt at udsende op til 1 000 politifolk fra medlemsstaterne inden for 30 dage. Rådets relevante instanser skal udbygge hver af disse generelle målmissioner yderligere.

I betragtning af de specifikke krav, der stilles i forbindelse med internationale politistyrkers udførelse af egentlige politiopgaver i ikke-stabiliserede situationer og især under overgangen fra militærstyrke til efterfølgende civil styre, vil der blive lagt særlig vægt på forslaget om at etablere hårdføre, fleksible og interoperable EU-integrerede politienheder, der hurtigt kan udsendes, og muligheden for, at et mindre antal medlemsstater samarbejder om at opbygge kapacitet på dette specifikke område.

For at nå det tidsmæssige mål for udsendelse vil medlemsstaterne og EU yderligere efter behov styrke kapaciteten til at bidrage med den nødvendige ekspertise til et forberedelsesteam, der ledes af den førende internationale organisation, og, når tiden er inde, udsende EU-forberedelsesteam af erfarne politiekspertter, der skal have til opgave at vurdere risiciene ved, fastlægge, planlægge og etablere en EU-ledet politimission. EU bør i den henseende kunne bidrage med og udsende juridiske eksperter som forberedelse til understøttelse af lokale domstolssystemer og lokalt fængselsvæsen samt eksperter inden for ingeniørarbejde samt logistisk og administrativ støtte.

Medlemsstaterne udveksler oplysninger og erfaringer om metoderne til at etablere politistyrker, der hurtigt kan udsendes, bl.a. ved brug af i forvejen udvalgte politistyrker, som - samtidig med at de tager aktiv del i nationalt politiarbejde - er til rådighed for politimissioner med kort varsel.

3. HØJNELSE AF STANDARDERNE FOR INTERNATIONALE POLITIMMISSIONER

Medlemsstaterne og EU kan optræde som katalysator i forbindelse med en højnelse af standarderne for internationale politioperationer, herunder i og gennem FN og OSCE. EU og medlemsstaterne vil derfor gå i gang med at definere et EU-koncept for internationale politioperationer. Dette arbejde vil blive udført i tæt samarbejde med UN/DPKO på grundlag af eksisterende FN-retningslinjer og uden at overlape det arbejde, der udføres i FN, og vil komme til at trække på medlemsstaternes og EU's politiekspertise. De første drøftelser om dette spørgsmål har vist, at det er nødvendigt bl.a.:

- 1) at opstille kategorier af politifolk og eksperter, der egner sig bedst til de forskellige politiopgaver, herunder prioriteter for udsendelse, på grundlag af scenarier eller illustrerende profiler, som dækker politiets rolle i de forskellige kriseforebyggelses- og krisestyringsoperationer og i de forskellige faser af disse operationer, og som tager hensyn til behovet for fleksibel intervention
- 2) at bidrage til udviklingen af et generelt koncept for egentlige politiopgaver, især for så vidt angår interaktionen mellem militære styrker og politistyrker i post-konflikt-situationer, hvor begge er udsendt sideløbende
- 3) at bidrage til at afklare lovgivningsrammen for internationale politimissioner
- 4) at bidrage til fastlæggelsen af klare internationale mandater for politimissioner.

Udviklingen af et EU-koncept ville lette udarbejdelsen af EU-retningslinjer og -referencer vedrørende internationalt politiarbejde, herunder om regler for operationer (ROE), samt bidrage til videreudviklingen af politi- og ekspertkategorierne i medlemsstaternes og EU's databaser.

Medlemsstaterne og EU vil også inden for rammerne af samarbejdet om retlige og indre anliggender og under hensyn til de krav, der stilles i forbindelse med forskellige typer politimissioner, fortsætte bestræbelserne på at udarbejde standardiserede udvælgelseskriterier og grunduddannelsesprogrammer, som er baseret på og forenelige med eksisterende FN-, OSCE- og Europarådsstandarder, for at sikre, at de politistyrker, EU-medlemsstaterne afsætter er til internationale missioner, opfylder høje krav, og at puljen af i forvejen udvalgte og uddannede politifolk er tilstrækkelig stor til at opfylde de mål for kapacitet og udsendelse, der er nævnt ovenfor. Disse bestræbelser skal tage hensyn til det seminar, der blev afholdt i den sammenhæng den 29.-31. maj 2000 i Lissabon, og til det hidtidige EU-arbejde vedrørende politiuddannelse med henblik på fredsbevarende missioner, og de skal afspejle den centrale rolle, som EU og medlemsstaterne spiller med hensyn til at bidrage til at forbedre de internationale standarder for politiarbejde.

B. IMPLEMENTERING

De specifikke konkrete mål er udtryk for medlemsstaternes politiske vilje og tilsagn. Målene vil blive udbygget yderligere i de relevante rådsinstanser. Der vil blive udviklet en metode til at nå de etapevise mål og til at fortsætte med at opfylde dem ved hjælp af frivillige bidrag. De komparative fordele ved, at det nationale politi tager hensyn til f.eks. nationale rotationskrav og den mulige brug af pensionerede politifolk, kan vurderes af de enkelte medlemsstater, idet der regelmæssigt skal gøres status over fremskridtene. Dette arbejde vil blive udført i tæt samarbejde med politiekspertes.

Generelle oplysninger om den i forvejen udvalgte politikapacitet og om paratheden heraf, samt om specifik national ekspertise, især med henblik på forberedelsesteam, vil blive indlæst i den politidatabase, der er etableret i Rådets sekretariat som led i den samordningsmekanisme, der er blevet oprettet på baggrund af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Helsingfors. Der vil blive arbejdet videre med de nationale ordninger, herunder med specifikke oplysninger om den i forvejen udvalgte politikapacitet og de nationale kontaktpunkter.

Det Europæiske Råd i Helsingfors opstillede det mål at fremme EU's bidrag til internationale organisationer, især FN og OSCE, og dets kapacitet til selvstændige EU-aktioner. Med henblik herpå vil EU foretage nøje samordning med FN's Afdeling for Fredsbevarende Operationer (UN/DPKO), med OSCE, navnlig REACT-taskforcen, med Europarådet og med medlemsstaternes kontaktpunkter for at sikre, at EU's og disse organisationers bestræbelser er indbyrdes forenelige og styrker hinanden, for at undgå dobbeltarbejde og for at lette udvekslingen af oplysninger om nye politimissioner.

Herudover vil der blive foretaget en detaljeret undersøgelse af gennemførligheden og følgerne af planlægningen, iværksættelsen og ledelsen af selvstændige EU-missioner.

BILAG II

FORMANDSKABETS RAPPORT OM UDVIDELSESPROCESSEN

En af det portugisiske formandskabs hovedprioriteter har været at fremskynde den udvidelsesproces, der på nuværende tidspunkt er i gang med de tretten kandidatlande.

Hvad angår de kandidatlande, som der blev indledt tiltrædelsesforhandlinger med i marts 1997, dvs. Cypern, Ungarn, Polen, Estland, Den Tjekkiske Republik og Slovenien, har det portugisiske formandskab til opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Köln indledt forhandlinger om de kapitler, der ikke er blevet drøftet tidligere, og hvoraf nogle er særligt komplekse: regionalpolitik, finanskontrol, finansielle bestemmelser og budget bestemmelser, retlige og indre anliggender, fri bevægelighed for personer samt landbrug. Forhandlingerne om kapitlet om institutionerne vil naturligvis som planlagt først blive indledt efter afslutningen af regeringskonferencen om reformen af institutionerne.

Det portugisiske formandskab har endvidere bestræbt sig på at gøre fremskridt i forhandlingerne om alle de øvrige kapitler, der er blevet taget op på et tidligere tidspunkt. På den måde har det været muligt foreløbig at afslutte kapitlet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med alle de nævnte kandidatlande, kapitlet om selskabsret med Cypern, Estland og Slovenien, kapitlet om social- og arbejdsmarkedspolitik med Cypern, kapitlet om fiskeri med Cypern og Estland, kapitlet om forbindelser med tredjelande med Estland og Den Tjekkiske Republik, kapitlet om toldunionen med Den Tjekkiske Republik, kapitlet om frie kapitalbevægelser med Estland og kapitlet om finanskontrol med Ungarn, Slovenien, Cypern og Polen. Endvidere har det været muligt foreløbig at afslutte kapitlerne om telekommunikation og informationsteknologi og industripolitik med Ungarn.

Ovennævnte resultater blev konkretiseret under to forhandlingsrunder med bilaterale konferencer på stedfortræderplan i april og maj og blev bekræftet under en forhandlingsrunde på ministerplan i juni.

Sideløbende hermed og i overensstemmelse med mandatet fra Det Europæiske Råd i Helsingfors indledte det portugisiske formandskab i februar formelt tiltrædelsesforhandlingerne med Rumænien, Slovakiet, Letland, Litauen, Bulgarien og Malta. Således har EU under det portugisiske formandskab afholdt bilaterale forhandlingskonferencer med tolv kandidatlande på én gang.

I overensstemmelse med idéen fra Helsingfors om, at der ikke må indføres nye tunge procedurer, og på basis af det anerkendte princip om, at kandidatlandene skal vurderes på grundlag af deres egne resultater, har det portugisiske formandskab på basis af et forslag fra Kommissionen og efter at have hørt medlemsstaterne opstillet et differentieret forhandlingsprogram med disse kandidatlande. På den måde har det været muligt at indlede konkrete forhandlinger med disse seks kandidatlande om uddannelse og erhvervsuddannelse, videnskab og forskning, små og mellemstore virksomheder, forbindelser med tredjelande og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Ud over denne fælles gruppe af kapitler for disse kandidatlande er der tillige blevet indledt forhandlinger om statistikker og konkurrencepolitik med Letland, Litauen og Slovakiet, om kultur og audiovisuel politik med Bulgarien, Malta, Letland, Litauen og Slovakiet og om industripolitik og telekommunikation og informationsteknologi med Malta.

Der er opnået følgende forhandlingsresultater med disse kandidatlande. Foreløbig er alle de fem kapitler, der er blevet indledt med Rumænien under det portugisiske formandskab, blevet afsluttet; af de otte kapitler, der er blevet indledt med Slovakiet, er forhandlingerne om seks af dem foreløbig blevet afsluttet, så der nu kun er konkurrencepolitik og kultur og audiovisuel politik tilbage; af de otte kapitler, der også er blevet indledt med Letland og Litauen, mangler nu kun kultur og audiovisuel politik, forbindelser med tredjelande og konkurrencepolitik at blive foreløbig afsluttet; i forhandlingerne med Bulgarien er fire af de seks indledte kapitler foreløbig blevet afsluttet, således at kultur og audiovisuel politik og forbindelser med tredjelande er tilbage, endelig er det ud af de otte kapitler, der er blevet indledt med Malta, nu kun kapitlet om kultur og audiovisuel politik, der mangler at blive foreløbig afsluttet. For at kunne nå ovennævnte resultater med disse kandidatlande har det portugisiske formandskab afholdt to konferencerunder på stedfortræderplan og to på ministerplan.

Det skal især på grund af den symbolske værdi bemærkes, at de forhandlingsrunder, der fandt sted på ministerplan den 13. og 14. juni, og som bekræftede det portugisiske formandskabs resultater, for første gang omfattede alle tolv kandidatlande, således at kandidatlandene ikke længere er adskilt i grupper.

Ud over selve forhandlingerne, hvor det portugisiske formandskabs planlagte program er blevet opfyldt fuldt ud, er det endvidere blevet tilstræbt at fremskynde andre elementer i udvidelsesprocessen.

Der er blevet afholdt et møde i associeringsrådet med Tyrkiet, det første i lang tid, der vil bidrage til at muliggøre en effektiv integration af dette land i førtiltrædelsesprocessen som fastlagt af Det Europæiske Råd i Helsingfors.

Det har endvidere i EU været muligt at nå til enighed om en finansforordning for Cypern og Malta, som skaber betingelser for en effektiv videreførelse af disse to kandidatlandes førtiltrædelsesbestræbelser, og som gør det muligt formelt at godkende de respektive tiltrædelsespartnerskaber.

BILAG III

EUROPÆISK CHARTER OM SMÅ VIRKSOMHEDER

De små virksomheder er rygraden i Europas økonomi. Det er her, jobbene skabes, og her forretningsidéerne udklækkes. Europas bestræbelser på at indføre den nye økonomi kan kun bære frugt, hvis de små virksomheder bliver sat øverst på dagsordenen.

Små virksomheder er de allermest følsomme over for ændringer i erhvervs klimaet. De er de første, der går ud over, hvis de bliver presset af overdrevent bureaukrati. Og de er de første, der får glæde af initiativer, der går ud på at begrænse det administrative besvær og belønne succes.

I Lissabon satte vi det mål for Den Europæiske Union, at den skulle blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

De små virksomheder skal betragtes som den drivende kraft bag innovation, beskæftigelse samt social inddragelse og lokal integration i Europa.

Der må derfor skabes det bedst mulige miljø for små virksomheder og iværksætterkulturen.

Principper

Med denne indtrængende henstilling

- erkender vi, at dynamikken i de små virksomheder sætter dem i stand til at imødekomme nye markedsbehov og skabe jobs
- understreger vi de små virksomheders betydning for fremme af social og regional udvikling, samtidig med at de fungerer som forbilleder ved deres initiativ og engagement
- anerkender vi iværksætterånden som en værdifuld og produktiv færdighed i livet på alle ansvars niveauer
- udtrykker vi vores erkendelse af fremgangsrige foretagender, der fortjener at blive belønnet på passende vis
- vil vi gerne udtrykke som vor opfattelse, at nogle tilfælde af fiasko ikke kan undgås, når der ansvarsfuldt tages initiativer og risici, og at sådanne først og fremmest må anses som en mulighed for at høste erfaringer
- anerkender vi værdien af viden, engagement og fleksibilitet i den nye økonomi.

Situationen for de små virksomheder i Den Europæiske Union kan forbedres ved at stimulere iværksætterånden, evaluere eksisterende foranstaltninger og om nødvendigt gøre dem mere tilgængelige for små virksomheder, samt sikre, at de politiske beslutningstagere tager skyldigt hensyn til de små virksomheders behov. Derfor forpligter vi os til

- at styrke innovations- og iværksætterånden, som sætter europæisk erhvervsliv i stand til at tage udfordringerne forude op
- at etablere en ramme med regler og fiskale og administrative bestemmelser, der er fremmende for iværksætteraktiviteter og kan forbedre iværksætteres status
- at sikre markedsadgang på grundlag af de mindst urimelige krav, der er forenelige med retsstatens overordnede mål
- at lette adgangen til den bedste forskning og teknologi
- at forbedre adgangen til finansiering gennem hele en virksomheds livscyklus
- forsat at forbedre vore resultater, så EU yder små virksomheder det bedste miljø i verden
- at lytte til de små virksomheder
- at fremme støtte til usædvanligt fremgangsrige små virksomheder.

Retningslinjer

Ved at tilslutte os dette charter forpligter vi os til at arbejde ud fra følgende retningslinjer under skyldig hensyntagen til de små virksomheders behov.

1. Iværksætteruddannelse

Der vil i Europa blive sat ind på at fremme iværksætterånden og nye færdigheder i en tidligere alder. Der skal på alle skoletrin undervises i erhvervsforhold og iværksættervirksomhed. Særlige forretningsrelaterede moduler bør være en væsentlig bestanddel i undervisningen på sekundærtrinnet og på universitetsniveau.

Vi vil tilskynde til og fremme unges iværksætterforehavender og udforme passende uddannelsesprogrammer for ledere i små virksomheder.

2. Billigere og hurtigere virksomhedsetablering

Virksomhedernes udgifter til etableringen bør udvikle sig, så de bliver de mest konkurrencedygtige i verden. De lande, der har de længste og tungeste godkendelsesprocedurer for nye virksomheder, bør tilskyndes til at komme på højde med de hurtigste. Der bør skabes flere muligheder for online adgang til registrering.

3. Bedre lovgivning og regulering

Medlemsstaternes konkurslovgivning bør vurderes på baggrund af bedste praksis. Erfaringerne fra benchmarking-arbejdet bør kunne føre til en forbedring af den aktuelle praksis i EU.

Ny lovgivning på nationalt plan og EF-plan bør gennemgås for sin virkning på små virksomheder og iværksættere. Medlemsstaternes og EU's bestemmelser bør så vidt muligt forenkles. Regeringerne bør indføre brugervenlige forvaltningsdokumenter.

Små virksomheder kunne undtages fra visse retlige forpligtelser. Kommissionen kunne i denne forbindelse forenkle konkurrencereglerne, så det bliver lettere for de små virksomheder at overholde dem.

4. Relevante kvalifikationer

Vi skal stræbe efter at sørge for, at uddannelsesinstitutioner suppleret med ordninger for uddannelse på arbejdsstedet giver nogle relevante kvalifikationer, der er tilpasset de små virksomheders behov, og indføre livslang uddannelse og rådgivning.

5. Bedre adgang til Internettet

De offentlige myndigheder skal tilskyndes til i højere grad at anvende elektronisk kommunikation over for de små virksomheder. Virksomhederne vil hermed kunne få rådgivning, indgive ansøgninger, indsende selvangivelse eller indhente oplysninger på nettet, dvs. hurtigere og billigere. Kommissionen må foregå med et godt eksempel på området.

6. Større udnyttelse af det indre marked

Små virksomheder kan mærke fordelene ved de reformer, der er i gang af Europas økonomi. Kommissionen og medlemsstaterne må derfor videreføre de igangværende reformer med det formål at gennemføre et reelt indre marked i Den Europæiske Union, der er brugervenligt for små virksomheder på områder, der er afgørende for udvikling af små virksomheder, herunder elektronisk handel, telekommunikation, forsyning med gas, el mm., offentlige indkøb og grænseoverskridende betalingssystemer.

Samtidig bør de europæiske og nationale konkurrenceregler håndhæves strengt, så de små virksomheder får alle mulige chancer for at trænge ind på nye markeder og konkurrere på lige vilkår.

7. Beskatning og finansiering

Skattesystemerne bør ændres, så de belønner succes, tilskynder til virksomhedsetableringer, fremmer små virksomheders ekspansion og jobskabelse samt letter deres etablering og overtagelse. Medlemsstaterne bør benytte bedste praksis, når det gælder skatter og personlige præstationsincitament.

Iværksættere har brug for kapital for at kunne omsætte deres ambitioner til virkelighed. For at forbedre små virksomheders adgang til finansielle tjenesteydelser vil vi

- indkredse og fjerne de hindringer, der stiller sig i vejen for etableringen af et paneuropæisk kapitalmarked, gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser og handlingsplanen for risikovillig kapital
- forbedre forholdet mellem banksystemet og de små virksomheder ved at give passende vilkår for adgang til låntagning og venturekapital
- forbedre adgangen til strukturfondene og se positivt på de initiativer fra Den Europæiske Investeringsbank, der går ud på at øge midlerne til virksomhedsetableringer og højteknologivirksomheder, herunder aktier.

8. Styrke små virksomheders teknologiske kapacitet

Vi vil styrke de eksisterende programmer, der tager sigte på at forbedre teknologiformidlingen ud til de små virksomheder samt de små virksomheders evne til at indkredse, udvælge og tilpasse teknologierne.

Vi vil fremme teknologisamarbejdet og sørge for, at virksomheder af forskellig størrelse, især små virksomheder i Europa, får del i teknologien, udforme mere effektive forskningsprogrammer med fokus på den kommercielle anvendelse af viden og teknologi samt udvikle og tilpasse kvalitetsstyringssystemer og certificeringsordninger til små virksomheder. Det er vigtigt at sørge for, at der findes et EF-patent, der er let tilgængeligt for små virksomheder.

Vi vil fremme de små virksomheders inddragelse i samarbejdet mellem virksomheder på lokalt, nationalt, europæisk og internationalt plan samt samarbejde mellem små virksomheder og højere uddannelses- og forskningsinstitutioner.

Foranstaltninger på national og regional plan, der har til formål at udvikle klynger og net mellem virksomheder, bør derfor støttes, det paneuropæiske samarbejde mellem små virksomheder, der anvender informationsteknologi, bør udbygges, bedste praksis for samarbejdsaftaler udbredes, og de små virksomheders samarbejde støttes for at sætte dem bedre i stand til at komme ind på de paneuropæiske markeder og udvide deres aktiviteter til tredjelands markeder.

9. Succesfulde forretningskoncepter for e-handel og støtte til særligt fremgangsrige virksomheder

Kommissionen og medlemsstaterne bør tilskynde de små virksomheder til at benytte bedste praksis og vælge succesfulde forretningskoncepter, som gør, at de virkelig kan blomstre op i den nye økonomi.

Vi vil koordinere medlemsstaternes og EU's aktiviteter for at oprette informationssystemer og virksomhedsstøtteordninger, netværk og tjenester, der er lette at få adgang til og forstå og relevante for erhvervslivets behov; vi vil sørge for, at der i hele EU er adgang til rådgivning og støtte fra vejledere og private investorer, herunder via websteder, og udnytte Det Europæiske Observationscenter for SMV.

10. Stærkere og mere effektiv repræsentation af de små virksomheders interesser på EU-plan og nationalt plan

Vi vil gennemføre en undersøgelse af, hvordan de små virksomheders interesser er repræsenteret på EU-plan og nationalt plan, herunder gennem dialogen mellem arbejdsmarkedets parter.

Vi forpligter os til at arbejde hen imod disse mål ved at anvende den åbne metode for koordinering af medlemsstaternes virksomhedspolitik. Det flerårige program for initiativ og iværksætterånd vil sammen med den økonomiske reformproces (Cardiff-processen), Luxembourg-processen for beskæftigelsespolitikkerne og andre fællesskabsprogrammer og -initiativer blive benyttet til dette formål. Vi vil overvåge og evaluere fremskridtene en gang hvert år på baggrund af en rapport fra Kommissionen om de relevante emner på forårstopmøderne.

Vi vil anvende effektive indikatorer til at vurdere de fremskridt, der med tiden gøres, set i relation til de bedste i verden for at øge vores tilegnelse af viden og finde frem til bedste praksis på alle de områder, der berører små virksomheder, for hele tiden at kunne forbedre vore præstationer.

BILAG IV

RAPPORT FRA RÅDET (ØKONOMI OG FINANS) TIL DET EUROPÆISKE RÅD OM SKATTEPAKKEN

1. Det Europæiske Råd besluttede på mødet den 10.-11. december 1999 i Helsingfors, at Gruppen på Højt Plan skulle forelægge Rådet en rapport med mulige løsninger på spørgsmålet om beskatning af renteindtægter samt om adfærdskodeksen og direktivet om renter og royalties som en samlet pakke, og at Rådet herefter skulle aflægge rapport til Det Europæiske Råd senest på m&os lash;det i juni 2000.

Denne rapport imødekommer Det Europæiske Råds beslutning.

2. Rådet er af den opfattelse, at direktivet om beskatning af renteindtægter, der kun skal gælde for ikke-residenter, skal baseres på følgende hovedpunkter:

a) Med henblik på gennemførelse af princippet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Helsingfors om, at alle statsborgere, der er hjemmehørende i en EU-medlemsstat, bør betale skat af alle deres renteindtægter fra opsparing, skal udveksling af oplysninger på et så bredt grundlag som muligt være EU's endelige mål i overensstemmelse med den internationale udvikling.

b) Indtil da skal medlemsstaterne udveksle oplysninger om renteindtægter fra opsparing med andre medlemsstater eller opkræve en kildeskat, jf. litra d). Medlemsstater, som opkræver en kildeskat, skal indvillige i at overføre en passende del af deres indtægt til investors bopælsland.

c) For at bevare de europæiske finansielle markeders konkurrenceevne skal formandskabet og Kommissionen, så snart Rådet er nået til enighed om direktivets væsentlige indhold og inden dets

vedtagelse, straks indlede drøftelser med USA og de centrale tredjelande (Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino) for at fremme vedtagelsen af tilsvarende foranstaltninger i disse lande; samtidig forpligter de berørte medlemsstater sig til at fremme vedtagelsen af de samme foranstaltninger i alle relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og de afhængige eller associerede territorier i Caribien). Rådet skal holdes regelmæssigt underrettet om de fremskridt, der gøres i sådanne drøftelser. Når der er opnået tilstrækkelige garantier med hensyn til anvendelsen af de samme foranstaltninger i de afhængige eller associerede territorier og af tilsvarende foranstaltninger i de nævnte lande, og, på grundlag af en rapport, skal Rådet med enstemmighed træffe afgørelse om vedtagelsen og gennemførelsen af direktivet inden den 31. december 2002.

d) Kommissionen skal regelmæssigt aflægge rapport om medlemsstaternes erfaringer med anvendelsen af de ordninger, der er omhandlet i litra b), samt om den internationale udvikling vedrørende adgang til bankoplysninger i skattemæssigt øjemed. Når Rådet træffer afgørelse om vedtagelsen og gennemførelsen af direktivet på grundlag af litra c) med de konsekvenser, som det får for de afhængige eller associerede territorier, skal alle medlemsstater, der opkræver en kildeskat, indvillige i at gennemføre udveksling af oplysninger, så snart forholdene tillader det, og under alle omstændigheder inden syv år efter direktivets ikrafttræden.

3. Der skal arbejdes videre på dette grundlag med henblik på at nå til enighed om skattepakken som en samlet pakke efter en parallel tidsplan for de vigtigste dele af pakken (beskatning af opsparing, adfærdskodeks (erhvervsbeskatning) og renter og royalties).

4. Rådet noterede sig endvidere de erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol, der findes i bilaget.

BILAG

Erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol

ad. beskatning af renteindtægter

1. Alle medlemsstaterne forventer, at de udestående spørgsmål, der er nævnt i det følgende, løses, inden Rådet vedtager direktivet.

2. Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, er enige om, at der ikke skal dispenseres fra kravet om udveksling af oplysninger i udvidelsesforhandlingerne med ansøgerlandene.

3. Rådet og Kommissionen forpligter sig til at søge at nå til enighed om direktivets væsentlige indhold, herunder også kildeskattesatsen, inden udgangen af 2000.

4. Rådet erklærer, at den enstemmighed, der henvises til i punkt 2, litra c), ikke foregriber resultatet af regeringskonferencen.

5. Rådet noterer sig, at Østrig og Luxembourg kan opkræve kildeskat i overgangsperioden. Belgien, Grækenland og Portugal orienterer Rådet om deres holdning inden udgangen af 2000.

6. Luxembourg mener, at de "tilsvarende foranstaltninger" og "samme foranstaltninger", der er omtalt i litra c), også omfatter udvekslingen af oplysninger, jf. litra d), sidste punktum.

7. Danmark, Frankrig, Finland, Tyskland, Irland, Italien, Nederlandene, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige forventer en kildeskattesats på mindst 20-25%, og mener, at udvekslingen af oplysninger bør indføres i løbet af 5 år efter direktivets vedtagelse.

8. Den østrigske regering accepterer OECD's rapport "Bedre adgang til bankoplysninger i skattemæssigt øjemed", men kan af forfatningsmæssige grunde på dette stadium ikke gå med til at afskaffe bankhemmeligheden for ikke-residenter.

DEN EUROPÆISKE UNIONS FÆLLES STRATEGI FOR MIDDELHAVSOMRÅDET

DET EUROPÆISKE RÅD HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13 -

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES STRATEGI:

DEL I

EU'S VISIONER FOR MIDDELHAVSOMRÅDET

1. Middelhavsområdet er strategisk vigtigt for EU. Et velstående, demokratisk, stabilt og sikkert område, der har et åbent forhold til Europa, er i EU's og hele Europas interesse.
2. Middelhavsområdet står fortsat over for politiske, økonomiske, retlige, økologiske og sociale opgaver. Løsningen af disse komplekse og forskelligartede opgaver forudsætter et samarbejde mellem EU og Middelhavspartnerne, der er præget af fælles visioner, forståelse og gensidig respekt.
3. EU's Middelhavspolitik er styret af partnerskabsprincippet, et partnerskab, der bør støttes aktivt af begge sider. EU vil sammen med sine Middelhavspartnere arbejde på at: udvikle godt naboskab; øge velstanden; udrydde fattigdom; fremme og beskytte alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiet, god regeringsførelse og retssamfundet; fremme kulturel og religiøs tolerance samt udbygge samarbejdet med det civile samfund, herunder Ngo'erne. Det vil den gøre ved at støtte Middelhavspartnerne bestræbelser for at realisere de mål, der er opstillet i Euro-Middelhavs-partnerskabet, ved at udnytte sine bilaterale forbindelser i forfølgelsen af disse mål og ved at bidrage til at sikre rolige forhold i Mellemøsten.
4. Denne fælles strategi bygger på det Euro-Middelhavs-partnerskab, der blev oprettet ved Barcelona-erklæringen og de aftaler, der efterfølgende er indgået inden for dennes rammer, Berlin-erklæringen og Den Europæiske Unions mangeårige politik over for Middelhavsområdet med dennes bilaterale og regionale elementer.
5. EU er overbevist om, at en vellykket gennemførelse af alle elementer i fredsprocessen i Mellemøsten og løsningen af andre konflikter i området er vigtige forudsætninger for fred og stabilitet i Middelhavsområdet. På grund af sine interesser i området og sine langvarige og tætte forbindelser med landene i området vil Unionen bestræbe sig på at yde sit fulde bidrag til genoprettelsen af stabilitet og udvikling i Mellemøsten. Det samarbejde, der allerede er indledt med Barcelona-processen, spiller en afgørende rolle som grundlag for udviklingen efter fredsslutningen. Derfor støtter Unionen parternes bestræbelser på at gennemføre fredsaftalerne. I denne henseende burde vedtagelsen af Euro-Middelhavs-pagten for fred og stabilitet, som allerede var sat som mål før vedtagelsen af denne strategi, komme til at spille en afgørende rolle for udviklingen i Middelhavsområdet efter fredsprocessens afslutning.
6. Det Europæiske Råd vedtager denne fælles strategi på grund af Middelhavsområdets afgørende betydning for EU og med henblik på en yderligere styrkelse af Unionens Middelhavsdimension. Strategien omfatter alle EU's forbindelser med alle dens partnere i Barcelona-processen og med Libyen. Den omfatter imidlertid ikke EU's

bilaterale forbindelser med de Middelhavslande, som ansøger om optagelse i EU, idet disse forbindelser er omfattet af tiltrædelsesprocessen. EU vil fortsat til fulde leve op til sit ansvar i fredsprocessen i Mellemøsten i overensstemmelse med det regelsæt, der allerede er vedtaget, herunder også Berlin-erklæringen, og denne fælles strategi udgør EU's bidrag til en konsolidering af freden i Mellemøsten, når en omfattende fredsslutning er en realitet.

DEL II

MÅL

7. Den Europæiske Union har følgende mål for sin politik over for Middelhavsområdet:

- at gøre betydelige og målelige fremskridt i bestræbelserne på at realisere målene i Barcelona-erklæringen og de aftaler, der efterfølgende er indgået inden for dennes rammer, dvs.
 - at fastlægge et fælles område med fred og stabilitet gennem et politisk og sikkerhedsmæssigt partnerskab,
 - at skabe en zone med ligelig fordeling af velstanden gennem et økonomisk og finansielt partnerskab,
 - at fremme partnerskab på det sociale, kulturelle og menneskelige område: udvikling af de menneskelige ressourcer, fremme af forståelsen mellem kulturer og udvekslinger mellem samfundene;
- at fremme EU's og medlemsstaternes centrale værdier - herunder menneskerettigheder, demokrati, god regeringsførelse, åbenhed og retssikkerhed;
- at tilskynde og bistå Middelhavspartnerne i deres bestræbelser på at gennemføre frihandel med EU og med hinanden i overensstemmelse med Barcelona-erklæringen, sikre økonomisk overgang og tiltrække yderligere investeringer til området;
- at styrke samarbejdet inden for retlige og indre anliggender som vedtaget på Det Europæiske Råd i Tammerfors;
- at videreføre dialogen mellem kulturer og civilisationer med henblik på at bekæmpe intolerance, racisme og fremmedhad.

8. For så vidt angår sikkerhedsspørgsmål agter EU at gøre brug af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, der er under udvikling, i overvejelserne af, hvordan den sammen med sine Middelhavspartnere kan styrke sikkerhedssamarbejdet i området.

9. Unionen har allerede tidligere spillet en aktiv rolle i bestræbelserne på at etablere retfærdig, global og varig fred i Mellemøsten og genoprette stabilitet og udvikling i området. Det er Unionens opfattelse, at det samarbejde, der allerede er indledt inden for rammerne af Barcelona-processen spiller en afgørende rolle som udgangspunkt for udviklingen efter fredsslutningen. Inden for rammerne af denne fælles strategi, og idet der tages hen syn til punkt 6, opstiller Den Europæiske Union følgende mål:

- at arbejde for at skabe betingelser, der hjælper parterne med at gennemføre aftaler, de har indgået med hinanden;
- at skabe grundlaget for godt naboskab og tilskynde parterne til at indgå i et regionalt samarbejde;
- at bidrage til konsolidering af fred i området, herunder økonomisk integration og gensidig forståelse mellem de civile samfund.

10. Med henblik på at øge effektiviteten, virkningen og synligheden af EU's aktioner og initiativer i området vil følgende generelle mål blive forfulgt:

- at forbedre koordinering, sammenhæng og komplementaritet og sikre synergier mellem EU's og medlemsstaternes forskellige regionale og subregionale aktiviteter, instrumenter og interventioner;
- at sikre, at EU's Middelhavspolitik supplerer EU's politikker over for andre partnere.

AKTIONSSOMRÅDER OG SÆRLIGE INITIATIVER

11. Sammen med sine Middelhavspartnere vil EU foretage en grundig revision af Barcelona-processen med henblik på at tilføre den ny dynamik og gøre den mere handlings- og resultatorienteret.

12. EU vil bestræbe sig på at fuldføre de særlige initiativer, der er nævnt i det følgende, uden at dette dog forhindrer, at der kan foreslås nye initiativer; disse initiativer kan i givet fald tage hensyn til særlige situationer og de pågældende landes, regioners eller subregioners behov.

Politiske og sikkerhedsmæssige anliggender

13. EU vil styrke dialogen om politiske og sikkerhedsrelaterede spørgsmål med sine Middelhavspartnere på alle niveauer: bilateralt med de enkelte Middelhavspartnere, inden for rammerne af Barcelona-processen, herunder Euro-Middelhavs-pagten for fred og stabilitet efter dennes ikrafttræden samt i andre multilaterale sammenhænge med henblik på at

- finde frem til et fælles grundlag i sikkerhedsspørgsmål med henblik på at etablere et fælles område med fred og stabilitet;
 - udarbejde foranstaltninger til opbygning af partnerskabet især ved at fremme regelmæssige konsultationer og udveksling af oplysninger med Middelhavspartnerne;
 - tilvejebringe passende information i rette tid om initiativer, der kunne interessere andre Middelhavspartnere;
 - intensivere samarbejdet om bekæmpelse af globale sikkerhedstrusler så som terrorisme, organiseret kriminalitet og narkotikahandel;
 - samarbejde om mulige foranstaltninger til konfliktforebyggelse, krisestyring og post-konflikt-rehabilitering, herunder tilskyndelse til fredelig løsning af konflikter og uoverensstemmelser, herunder ad retlig vej;
 - undersøge mulighederne for at løse problemerne med personelminer i Middelhavsområdet gennem et samarbejde om mineaktion, herunder minerydning, bevidstgørelse om miner og bistand til ofre, med henblik på at fremme målene i Ottawa-konventionen;
- fremme Middelhavspartnernes undertegnelse og ratifikation af alle ikke-spredningsinstrumenter, herunder NPT, CWC, BWC og CTBT;
- arbejde for, at Mellemøsten bliver frit for masse-ødelæggelsesvåben, nukleare, kemiske og biologiske våben og disses fremføringssystemer, og at dette kan kontrolleres gensidigt og effektivt.

I denne forbindelse vil EU tage hensyn til yderligere udviklinger i den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik.

Demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet

14. Inden for rammerne af Barcelona-processen og i sine bilaterale forbindelser med Middelhavspartnerne vil EU

- aktivt fremme en styrkelse af de demokratiske institutioner og retsstatsprincippet, især gennem en politisk dialog og støtte til reformer i retssystemet, institutionsopbygning og ytringsfrihed, især gennem en styrkelse af de uafhængige medier;
- støtte og tilskynde til bestræbelser på at fremme god regeringsførelse;
- understrege betydningen af at fremme og beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle, herunder gennem støtte til statslige og ikke-statslige aktører i området i form af orientering om menneskerettigheder samt overvågning af, forsvar for og bevidstgørelse om disse rettigheder;
- i forbindelse med De Forenede Nationers pagt og verdenserklæringen om menneskerettigheder indtrængende opfordre til tiltrædelse af internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder fuld gennemførelse af de borgerlige, kulturelle, økonomiske, politiske og sociale rettigheder uden hensyn til race, køn, sprog eller religion;

- træffe foranstaltninger med henblik på at overtale alle Middelhavspartnerne til at afskaffe dødsstraf i henhold til de retningslinjer, der er vedtaget i EU.

Fred i Mellemøsten

15. EU vil under hensyntagen til punkt 6 i denne fælles strategi:

- stille ekspertise til rådighed, fremlægge ideer og stå til rådighed for fredsprocessens hovedparter med henblik på at lette indgåelsen af fredsftaler og forberede perioden efter fredsslutningen i Mellemøsten;
- aktivt støtte fremskridt i fredsprocessens multilaterale spor, idet synergien fra Barcelona-processen tages til hjælp. Når det kommer til centrale spørgsmål som vand og flygtninge, er EU indstillet på når som helst at tilbyde sin ekspertise;
- inden for rammerne af en samlet løsning og på anmodning af hovedparterne overveje medlemsstaternes deltagelse i gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger på stedet;
- bidrage til den internationale indsats, der skal til for at gennemføre og befæste freden i Mellemøsten, navnlig ved at støtte økonomisk samarbejde og integration i regionen og et øget handelssamkvem;
- arbejde på at styrke stabiliteten i Mellemøsten gennem kooperativ sikkerhed ved at bidrage til gennemførelsen af Euro-Middelhavs-pagten for fred og stabilitet, så snart den er vedtaget og trådt i kraft.

Økonomiske og finansielle anliggender

16. EU vil

- arbejde aktivt for gennemførelsen af Euro-Middelhavs-associeringsftaler, navnlig ved yderligere at fremme den tiltagende handelsliberalisering på alle de områder, der har betydning for partnerne, i overensstemmelse med Barcelona-erklæringen;
- gøre alt for, at de tilbageværende associeringsftaler snarest muligt indgås og gennemføres;

støtte foranstaltninger til at gøre regionen mere attraktiv for investorer, navnlig ved at skabe et større marked, fremme en tilpasning af politikker med tilknytning til EU's indre marked, forbedre regelsættene, sikre en retfærdig og rimelig behandling af investorer og øge kendskabet i EU til de investeringsmuligheder, som regionen byder på;

- fremme og støtte subregionalt samarbejde, som for eksempel Den Arabiske Maghreb-Union, inden for rammer, som kan føre til et bredere regionalt samarbejde;
- fremme og støtte Middelhavspartnerne bestræbelser på at øge Syd-Syd-handelen, navnlig ved hjælp af Syd-Syd-handelsftaler og en gradvis harmonisering af oprindelsesreglerne;
- bistå Middelhavspartnerne med at styrke deres evne til at udarbejde hensigtsmæssige handelspolitikker og deltage aktivt i handelsforhandlinger, navnlig med henblik på udviklingen af Euro-Middelhavs-frihandelszonen og fremtidige WTO-forhandlinger;
- tilskynde til liberaliseringen af løbende betalinger med henblik på snarest muligt at få kapitalbevægelserne fuldt liberaliseret. EU vil også fremme euroens anvendelse i handelskontrakter og betalinger i forbindelse med Middelhavshandelen;
- støtte den indbyrdes forbindelse mellem infrastrukturene i Middelhavspartnerlandene og mellem dem og EU ved at trække på erfaringerne med de transeuropæiske net inden for transport, energi og telekommunikation;
- tilskynde til politikker, der styrker den private sektor samt små og mellemstore virksomheder i Middelhavspartnerlandene, navnlig de eksportorienterede SMV'er, da det er en af de mest effektive metoder til at skabe flere job;
- sikre, at der tages passende hensyn til målet med at skabe en markedsøkonomi med en social dimension, herunder de centrale arbejdstagerrettigheder og fremme af lighed mellem kønnene.

17. EU vil tilskynde til samtlige partners medlemskab af WTO på passende vilkår.

18. EU vil maksimere virkningen af det finansielle samarbejde gennem EUS budget, navnlig Meda og EIB, ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne vil koordinere deres respektive strategier for finansielt og udviklingsmæssigt samarbejde samt deres programmer og aktioner til fordel for Middelhavspartnerne, og de vil også samarbejde med andre donorer for at sikre sammenhæng, komplementaritet og, hvor det er hensigtsmæssigt, samfinansiering;
- Den Europæiske Union vil forbedre den økonomiske dialog med Middelhavspartnerne, navnlig i forbindelse med planlægning af finansiel bistand, for at fremme en hurtigere økonomisk omstilling, en sund finans- og pengepolitik og strukturelle reformer;
- Kommissionen vil sikre, at andre midler fra EF-budgettets ressourcer, som er til rådighed for Middelhavspartnerne, anvendes i den rette sammenhæng. Der vil blive gjort bestræbelser på at forbedre koordinationen med andre relevante EU-programmer (femte FoU-rammeprogram, som bekræfter den internationale rolle, som EF's forskning spiller i samarbejde med partnerlandene, og programmerne Synergy, Life og Interreg III).

19. EU vil fremme en bedre integrering af vandforsyningsstrategier og vandforvaltningspolitikker i Middelhavsområdet.

Miljø

20. EU vil sikre, at behovet for bedre integrering af miljøspørgsmål tages med i betragtning i bestræbelserne på at opnå en bæredygtig økonomisk udvikling.

Sociale og kulturelle anliggender

21. Ud over samarbejdet inden for Euro-Middelhavs-partnerskabet vil EU

træffe alle nødvendige foranstaltninger til at lette og tilskynde til inddragelse af det civile samfund og yderligere udvikling af personudvekslinger mellem EU og Middelhavspartnerne. Ngo'erne vil blive tilskyndet til at deltage i samarbejdet på bilateralt og regionalt plan. Der vil blive taget særligt hensyn til medierne og universiteterne;

- støtte bestræbelserne på at fremme samarbejde på det sociale område, herunder fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, og på at styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter;
- fremme bestræbelserne på at forbedre undervisning og erhvervsuddannelse, navnlig for unge og for kvinder, så de i større omfang kan blive integreret på arbejdsmarkedet. I den sammenhæng vil det regionale samarbejde blive forbedret gennem udveksling af gode erfaringer, overførelse af knowhow og kapacitetsskabelse.

Retlige og indre anliggender

22. På grundlag af Barcelona-processens regelsæt og i fortsættelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors vil EU

- handle i overensstemmelse med Genève-konventionen om flygtninges retsstilling og andre relevante instrumenter og støtte Middelhavspartnerne i at overholde dem i fuldt omfang;
- undersøge mulighederne for forenkling og hurtigere afvikling af procedureerne for visumudstedelse;
- fremme bestræbelserne på at finde metoder til at sammenligne retssystemer, der bygger på forskellige grundlag, for derigennem at løse borgernes civilretlige problemer inden for arveret og familieret, herunder skilsmisse;
- fremme retssystemernes gennemsigtighed og forudsigelighed i partnerlandene og derved tilskynde til investering af udenlandsk kapital og lovlige migranternes udviklingsfremmende aktiviteter med deres hjemlande;

sikre en liberalisering af reglerne for overførsel af økonomisk udbytte og finde metoder til at undgå dobbelt beskatning, navnlig for lovlige migranter og personer med dobbelt statsborgerskab;

- udvikle effektive samarbejdsmechanismer til at bekæmpe ulovlige immigrationsnetværk, herunder menneskesmugling, blandt andet ved at indgå tilbagetagelsesaftaler både for egne og tredjelandes statsborgere og for statsløse;

- indgå i dialoger med henblik på at etablere moderne og effektive grænsekontrollsystemer og blandt andet tilbyde deltagelse i uddannelsesprogrammer og udveksling af embedsmænd;

- samarbejde med Middelhavspartnerne om migrationsspørgsmålet under fuld hensyntagen til de økonomiske, sociale og kulturelle forhold i partnerlandene. Dette vil omfatte fattigdomsbekæmpelse, forbedring af levevilkår og jobmuligheder, konfliktforebyggelse, styrkelse af demokratiske stater og sikring af respekten for menneskerettighederne;

- udvikle en fælles metode til at sikre, at Middelhavspartnerne statsborgere, som i en periode har haft lovligt ophold i en medlemsstat og har varig opholdstilladelse, integreres i samfundet, og at deres retsstilling i den pågældende medlemsstat bringes mere i overensstemmelse med EU-borgeres retsstilling;

- udveksle oplysninger og statistikker vedrørende migrationsstrømme med Middelhavspartnerne.

23. EU vil videreudvikle sit samarbejde med Middelhavspartnerne om at bekæmpe organiseret kriminalitet, herunder narkotikahandel og hvidvaskning af penge, navnlig ved at

- yde bistand til uddannelse af embedsmænd ved domstolene og de retshåndhævende myndigheder med særlig vægt på orientering om de gældende EU-regler på området for organiseret kriminalitet;

- tilbyde at samarbejde med Middelhavspartnerne om at udvikle de lovgivningsmæssige, institutionelle og retlige rammer, som er nødvendige for en effektiv retsforfølgelse i forbindelse med disse overtrædelser, og udvikle samarbejdsmechanismer til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

EU vil fortsat tilskynde Middelhavspartnerne til at overholde FN's internationale konventioner om terrorisme og følge princippet om, at bekæmpelsen af terrorisme skal være solidt baseret på folkeretlige principper og respekt for menneskerettighederne.

DEL IV

INSTRUMENTER OG MIDLER

Generelle bestemmelser

24. Denne fælles strategi gennemføres af EU's institutioner og organer inden for rammerne af deres beføjelser i henhold til traktaterne og efter de procedurer, der er fastsat i traktaterne.

25. Med hensyn til de aspekter af strategien, der henhører under EU's FUSP, skal Rådets generalsekretær/højststående FUSP-repræsentant, der støttes af den særlige udsending for fredsprocessen i Mellemøsten, bistå Rådet og formandskabet med gennemførelsen af strategien og de retsakter, der vedtages på grundlag heraf. Med forbehold af Kommissionens beføjelser i henhold til TEF skal Kommissionen tilknyttes fuldt ud i henhold til TEU's artikel 18 og 27.

26. Rådet og Kommissionen skal i henhold til TEU's artikel 3 sikre sammenhæng, enhed og effektivitet i EU's optræden. Den fælles strategi gøres så effektiv som muligt ved at sikre størst mulig sammenhæng mellem EU's forskellige instrumenter og aktivitetsområder og mellem EU's og medlemsstaternes aktiviteter. EU vil sørge for, at Middelhavspolitikken og andre politikker supplerer hinanden.

27. Medlemsstaterne skal bidrage til den fælles strategis mål ved at gøre passende og samordnet brug af alle relevante instrumenter og midler, der er til deres rådighed. Nuværende ordninger, hvorefter medlemsstaterne anerkender stater eller tager stilling til, om en stat skal være medlem af internationale organisationer, eller til, om bilaterale eller andre forbindelser (såsom politiske, sportslige og kulturelle bilaterale forbindelser) skal opretholdes og på hvilken måde, berøres ikke af denne fælles strategi.

Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne

28. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal

- i overensstemmelse med deres kompetence og kapacitet gennemgå gældende aktioner, programmer, instrumenter og politikker, der ikke er omfattet af Barcelona-erklæringen og retsakter til gennemførelse heraf, for at sikre, at de er forenelige med denne strategi; hvis dette ikke er tilfældet, foretage de nødvendige tilpasninger snarest muligt;

- gøre fuld og passende brug af bestående instrumenter og midler og af alle relevante EU- og medlemsstatsprogrammer og med henblik herpå udarbejde og ajourføre en vejledende oversigt over EU's, Fællesskabets og medlemsstaternes midler til gennemførelsen af den fælles strategi.

Koordinering

29. Medlemsstaterne skal gøre en yderligere indsats for at koordinere deres aktioner i Middelhavsområdet, bl.a. i regionale og internationale organisationer såsom Europarådet, FN, OSCE og de internationale finansielle institutioner; i denne koordinering skal der tages behørigt hensyn til Fællesskabets kompetence.

30. Medlemsstater, der deltager i andre fora, der enten som hovedformål eller som led i deres virksomhed deltager i aktiviteter vedrørende Middelhavsområdet, skal gøre dette på en måde, der er forenelig med denne fælles strategis mål.

31. Repræsentanterne for medlemsstaterne og Kommissionen i partnerlandene i Middelhavsområdet skal tage fuldt hensyn til denne fælles strategi, når de koordinerer deres aktiviteter på stedet.

32. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne skal arbejde hen imod et mere effektivt samarbejde med regionale og internationale organisationer og vil sammen med andre ligesindede lande søge at nå strategiens mål.

Gennemførelse og status

33. Det Europæiske Råd anmoder Rådet om

- at sørge for, at de enkelte formandskaber som led i deres generelle program forelægger Rådet prioriteter for gennemførelsen af denne fælles strategi på grundlag af målene i del II og under behørig hensyntagen til aktionsområderne i del III;

- at gøre status over og evaluere EU's aktion i henhold til denne strategi og aflægge rapport til Det Europæiske Råd om fremskridtene med at nå målene mindst en gang om året;

- at gøre status over situationen i Middelhavsområdet og over Middelhavspartnerne's deltagelse i gennemførelsen af denne strategi og foretage en vurdering i rapporten til Det Europæiske Råd;

- om nødvendigt at rette henstillinger til Det Europæiske Råd vedrørende ændringer af strategiens del II og III.

34. Kommissionen skal bidrage til ovenstående inden for sit kompetenceområde.

Samarbejde med Middelhavspartnerne

35. Den Europæiske Union og dens medlemsstater skal arbejde tæt sammen med Middelhavspartnerne, når denne fælles strategi gennemføres, især gennem associeringsaftalerne og Euro-Middelhavs-udvalget for Barcelona-processen, og bl.a. tage stilling til henstillinger og ønsker fra Middelhavspartnerne.

DEL V

Gyldighedsperiode

36. Denne fælles strategi gælder i en første periode i fire år fra datoen for offentliggørelsen. Den kan forlænges, revideres og om nødvendigt tilpasses af Det Europæiske Råd efter henstilling fra Rådet.

Offentliggørelse

37. Denne fælles strategi offentliggøres i EFT.

Erklæring fra Det Europæiske Råd

om den fælles strategi for Middelhavsområdet

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, når det vedtager fælles aktioner, fælles holdninger eller andre afgørelser, der henhører under afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik), på grundlag af den fælles strategi.

Retsakter, der ikke henhører under afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, vedtages fortsat efter beslutningsprocedurerne i henhold til de relevante bestemmelser i traktaterne, herunder traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

I forbindelse med vedtagelsen af Den Europæiske Unions fælles strategi for Middelhavsområdet bekræfter Det Europæiske Råd, at Den Europæiske Union fortsat vil støtte parternes bestræbelser på at indgå og iværksætte fredsaftaler. Den Europæiske Union vil i denne forbindelse basere sig på principperne i den erklæring, som Det Europæiske Råd afgav i marts 1999 i Berlin.

Det Europæiske Råd opfordrer Rådet, assisteret af generalsekretæren/den højtstående FUSP-repræsentant og med bistand fra den særlige EU-udsending for fredsprocessen og Kommissionen til at overveje, hvordan Barcelona-processen kan støtte stabiliteten i Mellemøsten, til at arbejde på at gøre EU mere synlig og til at foreslå konkrete initiativer, der kan fremme udviklingen i området, når der er slut tet fred. Der aflægges rapport til Det Europæiske Råd om disse spørgsmål.

BILAG VI

Erklæring fra Den Europæiske Union om Etiopien og Eritrea

Den Europæiske Union glæder sig over, at der i Algier er indgået en aftale om indstilling af fjendtlighederne mellem Etiopien og Eritrea. Det lykønsker på det varmeste den nuværende formand for Den Afrikanske Enhedsorganisation, Abdelaziz Bouteflika, med opnåelsen af dette vigtige resultat med henblik på en samlet aftale om gennemførelse af den fredsplan, der er foreslået af OAU med støtte fra USA og Den Europæiske Union gennem formandskabets særlige repræsentant, senator Rino Serri.

Under hensyn til De Forenede Nationers afgørelser vil gennemførelsen af fredsaftalen få en positiv indflydelse på stabiliteten og udviklingen i hele regionen.

BILAG VII

- Rapport fra formandskabet om regeringskonferencen
(CONFER 4750/00)
- Rapport fra formandskabet om styrkelse af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik
(9149/00)
- Rådets rapport om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker
(9164/00)
- Rapport fra Kommissionen: Status vedrørende finansielle tjenesteydelser
(8924/00)
- ØKOFIN-Rådets konklusioner vedrørende Kommissionens rapport om gennemførelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser
(9280/00)
- EIB's Innovation 2000-initiativ
(9180/00)
- Handlingsplan fra Kommissionen: eEurope 2002 - Et informationssamfund for alle
(9097/00)
- Statusrapport fra Gruppen på Højt Plan om styrkelse af samarbejdet om modernisering og forbedring af den sociale beskyttelse
(8634/00 COR 1 (en) COR 2 (el))
- Bidrag fra Rådet (beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik) om opfølgning af Det Europæiske Råd i Lissabon
(9353/00)
- Formandskabets rapport vedrørende hvidbogen om fødevarerikkerhed
(8899/00)
- Rapport fra Rådet (fiskeri) om integrering af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i fiskeripolitikken
(9386/00)
- EU's narkotikahandlingsplan 2000-2004
(9283/00)
- Den Europæiske Unions prioriteter og politiske mål for forbindelserne udadtil på området retlige og indre anliggender
(7653/00)
- Rådets rapport om gennemførelsen af den fælles strategi over for Rusland
(9405/00)
- Fælles strategi for Middelhavsområdet

(9404/1/00 REV 1)

- Rapport om det vestlige Balkan til Det Europæiske Råd i Feira fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Kommissionen

(3166/3/00 REV 3)

- Handlingsplan for den nordlige dimension med Den Europæiske Unions politikker over for tredjelande og på tværs af grænserne (2000-2003)

(9401/00)
